Κινηματογραφικό Αστέρι

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΡΙΘ. 2

ΑΘΗΝΑΙ 9 Ἰανουαρίου 1927

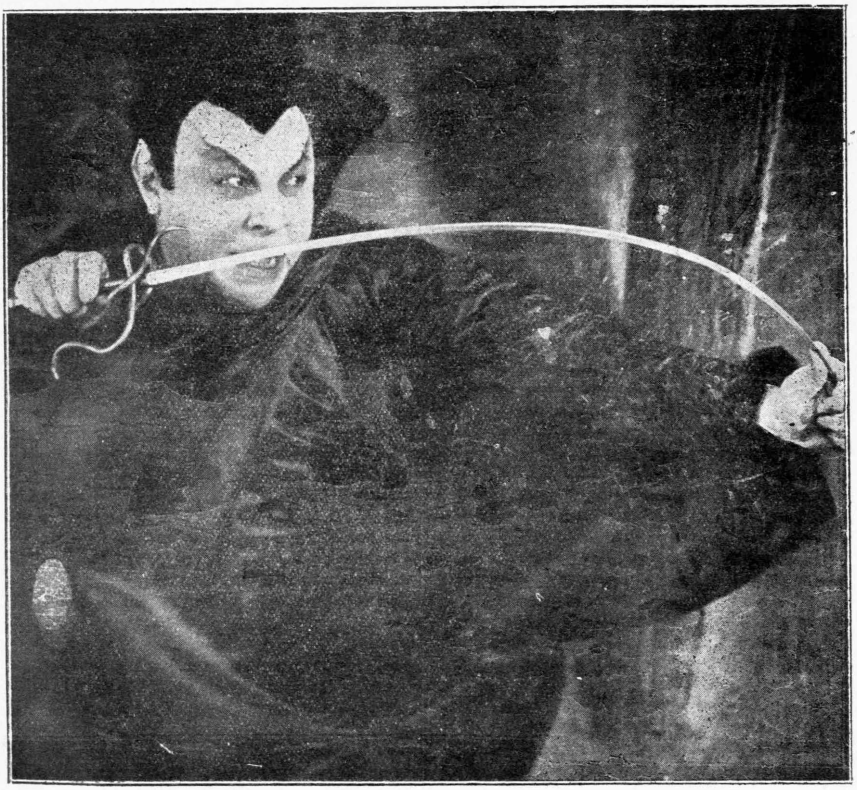

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΓΚΣ

Ὁ γερμανὸς καλλιτέχνης ὡς Μεφιστοφελῆς εἰς τὸ ἔργον «Ὁ Φάουστ» ποὺ προβάλλεται ἀπὸ τῆς αὔριον εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ».

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3.50

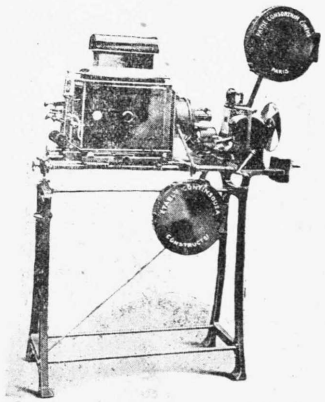

ΓΕΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗ

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΑΝΝΙΓΓΟΣ ΑΡΙΘ. 6

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : "ΜΑΡΓΟΥΦΙΛΜ,,

Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις : Γραμματοθυρὶς ἀριθ. 3

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου : 7—14

Τὸ Ἀρχαιότερον Κινηματογραφικὸν Γραφεῖον ἐν Ἀνατολῇ

Αἱ κολλίτεραι ταινίαι Κινηματογράφου αἱ ἐξασφαλίζουσαι τὰ μεγαλύτερα κέρδη.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΟΜΠΛΕ & ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΠΑΤΕ ΡΑΝΦΟΡΣΕ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

(Συνιστᾶται εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. ἐπιχειρηματίας κινηματογράφων, νὰ προσέχωσι τὰ μηχανήματα καὶ ἐξαρτήματα ἅτινα πωλοῦνται παρ' ἄλλων προσώπων μὴ ἐξουσιοδοτημένων, ὡς μηχανήματα ΠΑΤΕ, τὰ ὁποῖα δὲν προέρχονται ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὰ ὁποῖα συμβαίνει νὰ εἶναι ἐνίοτε ἀπομιμήσεις).

Ὁ κ. **ΜΑΡΓΟΥΛΗΣ** *ἐγγυᾶται διὰ τὴν γνησιότητα καὶ στερεότητα τῶν μηχανημάτων του.*

Διαρκὴς παρακαταθήκη Κόλλας (Πατεῖνης), Καρβούνων ΝΟΡΙΣ κλπ.

ΔΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΟ ΣΠΗΤΙ ΣΑΣ

Μὲ ὀλίγα χρήματα, δύνασθε ν' ἀποκτήσετε ἕνα μηχάνημα προβολῆς μετὰ ταινιῶν ΠΑΤΕ ΜΠΕΜΠΓ ***καθὼς καὶ μηχανήματα λήψεως ταινιῶν*** ΠΑΤΕ ΜΠΕΜΠΓ ***μετὰ θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν παρθένων ταινιῶν.***

ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Ἐν Θεσσαλονίκῃ δι' ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην **Σ. ΜΑΛΛΑΧ** *Ὁδὸς Νίκης 3*
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία	Δρ.	150.—
Ἐξάμηνος	»	80.—
Τρίμηνος	»	40.—
Ἐξωτερικοῦ Γενικῶς		
Ἐτησία	Λιρ. Ἀγγλ.	1.—
Ἐξάμηνος	» »	1)2
Ἀμερικῆς		
Ἐτησία	Δολλάρια	5.—

ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡΙΘ. 2

Κινηματογραφικὸν Ἀστὴρ

Ἑβδομαδιαία Κινηματογραφικὴ καὶ Φιλολογικὴ Ἐπιθεώρησις
Ἰδιοκτήτης—Γενικὸς Διευθυντὴς :
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Γραφεῖα : Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου)
Τηλεγραφήματα : "ΚΙΝΗΜΑΤ. ΑΣΤΕΡ,, ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ

Διὰ μίαν φορὰν ὁ στῖχος . . .	Δρ.	5.—
Μέχρι τριῶν δημοσιεύσεων ὁ στ.	»	4.—
Ἄνω τῶν τριῶν δημοσ. ὁ στῖχος	»	3.50
Ἡ σελὶς	»	400.—
Εἰς τὸ ἐξώφυλλον ἡ σελὶς . . .	»	500.—

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3.50

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Διασκευὴ ὑπὸ **Ro – Ma**

HENNY PORTEN

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

II

Κάθε νέα κυρία μὲ χαρὰ συλλογίζεται τοὺς περασμένους χρόνους, τότε ποῦ ἐπήγαινε στὸ σχολεῖο μὲ πεταχτὰ φορέματα, μὲ τοὺς μεγάλους φιόγκους καὶ τὶς πολὺ κοντὲς φουστίτσες. Κι' αὐτὸ συμβαίνει διότι διὰ τὰς περισσοτέρας ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῆς ζωῆς των, διότι οὔτε ἰδέαν εἶχον ἀκόμη περὶ οἰκογενειακῶν φροντίδων, ἠξίουν νὰ βλέπουν τὴν ζωὴν μόνον ἀπὸ τὴν εὐχάριστον ὄψιν, καὶ τὰ δυσάρεστα τὰ παρέβλεπον. Ἡ Ἔννυ Πόρτεν ἀληθῶς δὲν ἐδοκίμασε τὴν εὐτυχῆ αὐτὴν περίοδον τῆς νεότητος. Ἐκεῖνα τὰ χρόνια ἦσαν δι' αὐτὴν τὰ πλέον θλιβερά. Οἱ γονεῖς εὑρίσκοντο εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ τὰ παιδιὰ ἦσαν ἠναγκασμένα ὅπως ὅπως νὰ συμβοηθοῦν.

Ὅπως καὶ στὴν ἀρχὴν ἐτονίσαμεν, ὁ πατέρας τῆς Ἔννυ δὲν ἤθελε κανένα του παιδὶ νὰ γίνῃ ἠθοποιός. Ἐγνώριζε πολὺ καλὰ πόσον πολλοὶ ἀστοὶ ἐποφθαλμοῦν τὸ ἐπάγγελμα αὐτό, γιατὶ νομίζουν ἀναπαυτικὸν καὶ κερδοφόρον μὰ ἐγνώριζεν ἐπίσης πολὺ καλὰ πόσον ὅλοι αὐτοὶ ἀπατῶνται. Μόλις αἱ δύο νεαρὲς ἐτελείωναν τὸ μάθημά των ἡ μητέρα των τὶς παρελάμβανε γιὰ νὰ τὶς κάμῃ καλὲς νοικοκυρές. Καὶ τότε μποροῦσε κανεὶς νὰ δῇ τὴν μικρὰ Ἔννυ νὰ πλέκῃ κάλτσες, νὰ βρίσκεται στὴν κουζίνα μὲ μιὰ μεγάλη χουλιάρα στὸ χέρι ἢ ἀκόμη μετεμφιεσμένη σὲ μικροσκοπικὴ χαριτωμένη πλύστρα. Τὸ ἰδεῶδες τῆς μητέρας της ἦτο νὰ τὴν ἴδῃ 14 ἐτῶν καὶ ἱκανὴν νὰ διευθύνῃ μόνη της τὸ σπίτι της καὶ νὰ μαγειρεύῃ, καὶ τὸ ἐπέτυχε. Ἡ ἰδία ἡ καλλιτέχνις λέγει σήμερον ὅτι ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ καθημερινὸς βασανιστικὸς ἀγὼν γιὰ τὸ ψωμί, ἐκεῖνοι οἱ χρόνοι θὰ τῆς ἦσαν πολὺ προσφιλεῖς.

Στὴν ἡλικίαν ποῦ γεννᾶται τόσον εὔκολα ὁ ἔρως καὶ τόσον γρήγορα καταπαύει ἀφήνοντας μόνον ἴχνη, ὀλίγας φλογερὰς ἐπιστολάς, ἡ Ἔννυ ἀντελαμβάνετο ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς καὶ ἔκτοτε ὁ χαρακτήρ της διεμορφώθη εἰς τὸν σημερινὸν ἀτάραχον καὶ σοβαρόν. Προσπαθοῦσε παρ' ὅλας τὰς στενοχωρίας νὰ μὴ ξεχνιέται ἡ μουσικὴ καὶ ὁ χορός, δὲν ἀντεπεκρίνετο ὅμως διόλου εἰς τὰ φλογερὰ αἰσθήματα ἑνὸς γυμνασιόπαιδος. Ἡ καλλιτέχνις διατηρεῖ ἀκόμη τὰς ἐπιστολὰς τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ αἰσθηματίου.

Βέβαια καὶ ἡ Ἔννυ θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ γυρίζῃ ἔξω καὶ νὰ διαβάζῃ τρυφερὰ βιβλία, ἀφοῦ ὅμως δὲν εἶχον ὑπηρέτριαν ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην τῆς μητέρας, αὐτὴ καλήμεγαλύτερη ἀδελφὴ τῆς Ρόζανὰ τὴν ἀντικαθιστοῦν. Καὶ ἔτσι ἠρκοῦντο οἱ ἀρημάνιοι γυμνασιόπαιδες νὰ τὶς βλέπουν μόνον ὅταν καθάριζαν τὰ τζάμια τῶν παραθύρων.

Τότε ἀκριβῶς ἐξύπνησε στὸ νεαρὸ κορίτσι μιὰ ἰσχυρὰ ὁρμὴ πρὸς τὴν σκηνήν, ἥτις ἐξεδηλώθη κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς τάσεως τῆς Ἔννυ νὰ μιμῆται ὅ,τι τῆς ἔκανε ἐντύπωσι. Αὐτὸ ἦτο γι' αὐτὴν ἀπόλαυσις καὶ ἀλήθεια πάντοτε ἐπετύγχανε. Ἰδοὺ ἕνα σχετικὸν ἀνέκδοτον.

Κάθε Κυριακὴ ἤρχετο στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ των ἕνας πλανόδιος τραγουδιστής, ὅστις ἔπαιζε κιθάραν καὶ ἐτραγουδοῦσε μὲ μίαν ἀθλίαν φωνήν, ἀλλὰ μὲ ἀπαιτήσεις Καρούζο. Ἡ Ἔννυ τὸν περίμενε καὶ τὸν ἤκουε μέχρι τέλους, ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν καὶ ἐνδιαφέρον. Μίαν Κυριακὴν ὅμως δὲν ἦλθε καὶ ἡ Ἔννυ σκέφθηκε ὅτι δὲν ὑπῆρχε τίποτ' ἄλλο καλύτερο παρὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ...αὐτή. Ἐφόρεσε λοιπὸν γρήγορα γρήγορα τὸ πανταλόνι τοῦ πατέρα της καὶ ἔχωσε τὸ καπέλλο του ὡς τὰ μάτια της καὶ ἔβαλε τὸ σακάκι τοῦ ἀδελφοῦ της, ἐπῆρε τὴν κιθάραν καὶ ἔτρεξε στὴν αὐλὴ στὴν συνειθισμένη θέσιν τοῦ τραγουδιστή. Ἡ ἐπιτυχία ἦτο καταπληκτική. Ἡ Ἔννυ εἶδε σὲ λίγο ν' ἀνοίγουν τὰ γειτονικὰ παράθυρα καὶ οἱ καλοὶ γείτονες νὰ τῆς ρίχνουν λεπτά, ἐγελάσθηκαν ὅλοι. Μὰ δὲν ἐδάταξε πλέον, ἐπέταξε τὸ καπέλλο της καὶ τὰ ὁλόχρυσα μαλλιά της ξαπλώθηκαν στοὺς ὤμους της καὶ τὰ ἠχηρά της γέλοια ἠνώθησαν μὲ τὰ γέλοια τῶν γειτόνων. Γιὰ τὴν μικρὰ Ἔννυ ἡ ἐπιτυ-

χία της αὐτή, ἦτο συνώνυμος μὲ θρίαμβ ν.

Ἀνεπτύξαμεν ἤδη ἀρκούντως, ὅτι οἱ παιδικοὶ χρόνοι τῆς Ἔννυ Πόρτεν δὲν ἦσαν τίποτ' ἄλλο ἢ κοπιαστικὴ ἐργασία καὶ ἀγὼν ὑπάρξεως. Πα.ρ' ὅλον ὅμως ποῦ ἤλθαν στιγμὲς καθ' ἃς ὅλη ἡ οἰκογένεια ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν μόνη αὐτὴ παρέμεινε ψύχραιμος ὑπομένουσα τὰ πάντα μὲ παραδειγματικὴν στοϊκότητα. Ἡ ἐπιχὴ ὅμως αὐτὴ ὑπῆρξεν διὰ τὴν καλλιτέχνιδα ὑψίστης σπουδαιότητος, διότι ὅλα αὐτὰ τὰ διάφορα γεγονότα συνέτειναν νὰ στερεωθῇ ὁ χαρακτήρ της, νὰ γίνῃ σοβαρὸς καὶ ἀτάραχος καὶ νὰ ἀκολουθῇ τὸν δρόμον του χωρὶς νὰ παρεκλίνῃ ποσῶς. Ἐξ ἄλλου ἀπέκτησεν μεγάλην πεῖραν τῆς ζωῆς πολύτιμον βοηθὸν σήμερον.

Σ'αὐτὴ τὴν ἐποχὴν συνέβη τὸ ἑξῆς γεγονός,ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁδηγὸς τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἔννυ.

Ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ μία εὐεργετικὴ παράστασις καὶ ὁ Franz Porten ἔπρεπε νὰ μάθῃ στὶς δύο του κόρες κάτι διὰ νὰ τὸ ἀπαγγέλουν. Αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐμελέτησαν πράγματι ἕνα εὔκολο ντουέτο τὸ «Meissener Porzellan-Figürchen». Ἡ Ἔννυ ὑπεδέχετο ἕνα εὔθυμον βοσκὸν καὶ ἡ Ρόζα τὴν ἀπαραίτητον φιλενάδαν καὶ αἱ δύο ἦσαν κατενθουσιασμέναι μὲ τοὺς ρόλους των καὶ ἐμελετοῦσαν ὅλη τὴν ἡμέραν.

Ἐπὶ τέλους ἡ ἡμέρα τῆς παραστάσεως ἔφθασεν, ἡ ὀρχήστρα ἤρχισε νὰ παίζῃ καὶ αἱ νεαραὶ ἀδελφαὶ ἐπαρουσιάσθησαν στὴ σκηνὴ καὶ τελείως ἀτάραχοι ἀπήγγειλαντὸ ντουέτο των ὡραῖα καὶ ἁπλοϊκά. Τὸ κ.ινόν, τὸ ὁποῖον στὴν ἀρχὴ παρέμεινεν ἀπαθές, ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰς τοιούτου εἴδους παραστάσεις, κατεπλάγη ἀπὸ τὴν μαγείαν τῆς ἁπλότητος καὶ φυσικότητος τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἔννυ, τῆς ὁποίας ὁ ρόλος ἦτο πολὺ σπουδαιότερος καὶ ἤρχισε νὰ παρακολουθῇ τὸ χαριτωμένο αὐτὸ νούμερο προσεκτικά. Ὅταν ἡ Ἔννυ τὸ ἀντελήφθη ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται στενοχώρια, ἔβλεπε ὅτι τὴν ἐγκατέλειπεν ἡ ἀταραξία της, τὴν εἶχε καταλάβει ὁ λεγόμενος πυρετὸς τῆς σκηνῆς (Lampenfieber).Εὐτυχῶς ἔφθασε στὸ τέλος, ὅταν ὅμως τὸ κοινὸν ἐξερράγη εἰς παταγῶδη χειροκροτήματα ἐταράχθη πολύ. Ἔτρεξε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ δωμάτια τῆς σκηνῆς καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Ὁ πατέρας της καὶ ἡ ἀδελφή της ἔτρεξαν πίσω της, τὴν παρεκίνησαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ντουέτο, ἀφοῦ τόσον ἐπέμεναν οἱ θεαταὶ μὰ αὐτὴ μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ μὲ τρεμουλιαστὴ φωνὴ ἀπήντησεν:» Δὲν ἔκανα τίποτε γιὰ νὰ μοῦ συμπεριφερθοῦν ἔτσι....».

Τέτοια ἦταν ἡ Πόρτεν στὸ πρῶτό της ντεμπουτάρισμα στὴν σκηνή, στὴν πρώτη της ἐπιτυχίαν, τέτοια παραμένει καὶ σήμερον, τόσοι βρίαμβοι δὲν τὴν μετέβαλαν. Γιὰ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἔχει μόνον ἕνα ἀβέβαιον μειδίαμα καὶ ὅταν κανεὶς τὴν βεβαιώνει ὅτι ἦταν ἐξαιρετικὴ στὸν ρόλον της, μὲ μειδίαμα στὰ χείλη καὶ μὲ ζωγραφισμένη τὴν ἀμφιβολίαν στὸ ὡραῖό της πρόσωπο, ἐρωτᾶ «Ἀλήθεια;» Δὲν εἶναι Diva ὅπως συνειθίζουν νὰ τὴν ὀνομάζουν, εἶναι ἁπλὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐργάζεται γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸν ἰδεῶδες της, ὅπερ ὑποκρύπτει καὶ θέλει νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ντουέτου «Meissener Porzellan-Figürchen» ἦτο τόσον ἐξαιρετική, ὥστε αἱ νεαραὶ ἀδελφαὶ προσελαμβάνοντο εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας παραστάσεις διὰ νὰ τὸ ἀπαγγείλουν. Παντοῦ καὶ πάντοτε εἶχαν τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ πάντοτε ἠξάνε ἡ γνώμη ὅτι ὁ νεαρὸς καὶ τόσον χαριτωμένος βοσκὸς (ἡ Ἔννυ) ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον πρὸς τὴν σκηνήν. Αὐτὸ καὶ ἡ ἰδία ταχέως τὸ ἀντελήφθη καὶ ἐπειδὴ ἠσθάνετο κλίσιν ἤρχισεν κατ' ἀρχὰς μὲν νὰ μελετᾷ σποραδικά, ἔπειτα δὲ συστηματικὰ διαφόρους ρόλους. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ γονεῖς της ἐξηκολούθουν νὰ τὴν ἀποτρέπουν, μὰ αἱ ἀποτροπαὶ αὗται κατήντησαν μᾶλλον καθῆκον, ποῦ ἐνόμιζαν πῶς εἶχον ἐκ συνειδήσεως καὶ τοῦτο διότι ἔβλεπαν πλέον καὶ αὐτοὶ τὴν ἐσωτερικὴν τάσιν τοῦ παιδιοῦ των πρὸς τὸ θέατρον. Καὶ ἔτσι αὐτὸ τὸ ντουέτο ἐχρησίμευσε διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς ὅλους ἡ ὁρμὴ τῆς Ἔννυ πρὸς τὴν σκηνήν.

Ἔτσι περνοῦσαν τὰ παιδικὰ χρόνια τῆς Ἔννυ Πόρτεν, ἥτις εἶχε γίνει πλέον δεσποινίς, ἦτο 17 ἐτῶν. Οἱ ὀλόχρυσες μποῦκλες της ὑπεχώρησαν εἰς μίαν μπλεξίδα κατὰ τὴν τότε μόδαν καὶ τὸ προσωπάκι της ἐλάμβανε τὴν ἐκφραστικότητά του καὶ τὴν χάριν, ἥτις τόσον γοητεύει σήμερον τοὺς θαυμαστάς της, ἠδύνατό τις ἀσφαλῶς νὰ προμαντεύσῃ σημεῖα προσεχοῦς ὑπερόχου καλλονῆς.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ἡ Ἔννυ ἀποκλεισμένη ἀπὸ πάσαν ἀπόλαυσιν, πλ.ρ' ὅλον ποῦ διέμενε στὸ Βερολῖνον, τὴν ἀνεξάντλητον αὐτὴν πηγὴν ποικίλων ἡδονῶν, ἠσχολεῖτο εἰς τὴν μελέτην διαφόρων ρόλων καὶ εἰς τὴν μουσικὴν ἐνῷ ἡ ἀδελφή της Ρόζα στὴν φιλολογίαν. Θὰ δίηγηθοῦμεν ὅμως τώρα κάτι γιὰ νὰ μὴ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι πάντοτε ἡ Ἔν.υ ἦτο τόσον ἀφωσιωμένη μὲ τὴν τέχνην.

Ἡ οἰκογέννια Πόρτεν κατοικοῦσε τότε σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι ἀρκετὰ μακρὰν τοῦ κεντρικοῦ Βερολίνου. Τὸ σπητάκι αὐτὸ εἶχε κῆπον καὶ μίαν βεράνταν εἰς τὴν ὁποίαν ἔπαιρνε τὸν πρωϊνόν της καφὲ ἡ Ἔννυ ὁσάκις ὁ καιρὸς τὸ ἐπέτρεπεν. Ὁσάκις λοιπὸν παρουσιάζετο στὴν βεράνταν αὐτὴν ἀμέσως ἐμαζεύετο στὸ δρόμον ἕνα πλῆθος θαυμαστῶν καὶ ἐζητωκραύγαζε τὴν δεσποινίδα. Πολλοὶ μάλιστα τολμηροὶ ἔρριχναν λουλούδια καὶ ἀκόμη τῆς ἐφώναζαν «Ἔννυ, εἶμαι ὁ ἀρραβωνιαστικός σου. στεῖλε μου ἕνα φιλάκι...» καὶ τότε αὐτὴ ὑπείκουσα εἰς τὰς παρακλήσεις των κατέβαινε καὶ τοὺς ἐγέμιζε τὰ στόματά των μὲ μπομπόνια ἢ ἄλλα γλυκίσματα καὶ ὅλη ἡ διαδήλωσις τῶν θαυμαστῶν διελύετο εὐχαριστημένη. Καὶ ξεύρετε τίνες ἦσαν ὅλοι αὐτοί; Οἱ μικροὶ διάβολοι τῆς γειτονιᾶς τῶν 4 ἢ 5 ἐτῶν.....

Μίαν ἡμέραν ὁ πατέρας της τὴν ὡδήγησεν εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θέατρον» τοῦ Βερολίνου ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀπαγγείλῃ πρὸ τοῦ regisseur Patry. Ἡ Ἔννυ γιὰ πρώτη φορὰ παρουσιάζετο πρὸ ἀληθοῦς κριτικοῦ, ἀνθρώπου τοῦ θεάτρου. Αὐτὸς θὰ τὴν ἔκρινε πλέον. Ἐξεφώνησε τὸν μονόλογον τῆς «Αὐρηλιανῆς παρθένου» καὶ ἐθαύμαζε τὴν ἠθοποιΐαν της ἀλλ' ἀμ.φέβαλλε ἂν πράγματι μόνη της ἐπέτυχε αὐτὸ καὶ ἐπείσθη μόνον μετὰ ἀπὸ ἕνα ἄλλον αὐτοσχεδιασμὸν τῆς Ἔννυ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀθῆναι 3—9 Ἰανουαρίου 1927

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ "ΜΟΝΤΙΑΛ,,

ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΡΕ

Πρωταγωνίστρια ἡ Μάε Μούρραι

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ CINÉ ORIENT—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΑ»

Ἀπὸ μικρὴ ἡ Ἰωάννα ἐγκατέλειψε τὸ σπῆτι της κι' ἄρχισε νὰ ζῇ μιὰ ζωὴ περιφρονημένη. Θῦμα κι' αὐτὴ τραγικὸν ἑνὸς ἀτυχοῦς ἔρωτος περιεπλανᾶτο τῆδε κακεῖσε χωρὶς κι' αὐτὴ νὰ γνωρίζῃ ποῦ πηγαίνει.

Ἦταν ὅμως ἀρκετὰ νόστιμη, μολονότι ἦτο ξανθή, καὶ ἤξευρε νὰ φέρεται πολὺ καλὰ καὶ νὰ μὴ παρεξηγῇ μερικὰ πράγματα ποῦ ἐτύχαιναν στὴν περιπετειώδη ζωή της.

Δὲν εἶχε μάθει καλὰ καλὰ τὸν κόσμο, ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὰ κατάφερνε νὰ ζῇ καλὰ καὶ νὰ ἀτενίζῃ πάντοτε μὲ κάποια μυστικὴ ἐλπίδα πρὸς τὸ μέλλον της ποὺ ἦταν ἀκόμη σκοτεινό, καὶ γεμᾶτο ἴσως ἄγνωστες γι' αὐτὴν λεπτομέρειες.

Σιγὰ-σιγὰ ἡ Ἰωάννα προσελήφθη ὡς χορεύτρια εἰς ἕνα καμπαρὲ τῆς Μο μάρτης, ἂν καὶ ἦτο γυναῖκα καλλι-ἔρας τύχης. Ἀλλὰ ἔτσι τὸ ἔφερε ἡ κακή της μοῖρα ποὺ τὴν κατεδίωκε χρόνια, καὶ ἔκανε ὑπομονή.

Ἐννοεῖται ὅτι μέσα της τὸ ἔφερε βαρέως γιατὶ ἔφθασε μέχρις ἐκείνου τοῦ σημείου, ἀλλὰ δὲν τολμοῦσε νὰ πῇ σὲ κανένα τὸν πόνο ποῦ ἔτρωγε τὴν καρδιά της.

Ὑπέμενε τοὺς ἐξευτελισμοὺς ποῦ τῆς ἔκαναν οἱ διάφοροι πελάτες, τὰς ὕβρεις ποῦ τῆς ἐξετόξευαν κάθε τόσο οἱ διευθυνταὶ τοῦ καμπαρέ, καὶ τὰ τσακώματα ποῦ προκαλοῦσαν ἐπίτηδες γιὰ νὰ τὴν πειράξουν ἄλλες χορεύτριες, μέχρι τῆς συναντήσεως μ'ἕνα γάλλον ἀξιωματικὸν ἐπιστρέψαντα τελευταίως ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν.

Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς ὀνομαζόμενος Πέτρος Μπουρντόν, τὴν εἶδε ἕνα βράδυ στὸ καμπαρὲ ποὺ ἐχόρευε καὶ τοῦ ἔκαμε τὴν καλλιτέραν ἐντύπωσιν ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες, τοῦ ἀκίνησε δὲ ἐλθὼν ἐξ ἀρχῆς τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν οἶκτον. Ἐκείνη τὴ βραδυὰ ὁ Πέτρος δὲν τῆς εἶπε τίποτε ἀπολύτως, τῆς ἔρριξε μόνον λίγες ἐκφραστικὲς ματιὲς ποῦ τῆς ἔδωσαν νὰ καταλάβῃ λίγο τὰς καλὰς διαθέσεις ποῦ εἶχε γι'αὐτήν. Τῆς ἐφέρθη μάλιστα εὐγενέστατα, τῆς προσέφερε ἕνα λικὲρ καὶ τὴν ἐκαληνύχτισε γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι του.

Ὅταν ὁ Πέτρος ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του—ἦταν ἡ ὥρα τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα—παρετήρησε μιὰ γυναῖκα ποῦ ἦταν ἕτοιμη νὰ πέσῃ ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Σηκουάνα καὶ νὰ πνιγῇ. Ἡ θέα μ ας γυναικὸς σὲ τέτοιαν ὥραν καὶ μὲ αὐτὰς τὰς προθέσεις τὸν ἔκαμε νὰ τρέξῃ καὶ νὰ τὴν προλάβῃ. Τὴν κυιτάζει καλὰ-καλά, καὶ παρὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐκείνῃ τὴν ὥρα σκότος ἀναγνωρίζει ὅτι εἶνε ἡ Ἰωάννα, ἡ χορεύτρια τοῦ καμπαρέ, μὲ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων μόλις στιγμῶν συνομιλοῦσε. Τὴν πείθει ἀμέσως νὰ παραιτηθῇ τῆς ἰδέας τῆς αὐτοκτονίας, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὴν νὰ φροντίσῃ νὰ καλλιτερεύσῃ τὴν θέσιν της.

Καὶ πράγματι ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς τὴν συνιστᾷ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Καζίνο ντὲ Παρὶ» καὶ ἡ Ἰωάννα προσλαμβάνεται μὲ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὸν μισθὸν γιὰ νὰ παίξῃ σὲ μιὰ νέα φαντασμαγορικὴ ἐπ.θεώρησι.

Εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ποῦ ἐδόθη ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῆς κοσμοπλημμύρας, ἡ νεαρὰ χορεύτρια θριαμβεύει καὶ ἀποθεοῦται ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν θεατῶν. Ἐχόρευσε μὲ τέτοια χάρι, τόσο ἀριστοτεχνικά, μὲ τέτοιο κέφι, τὸ φειδίσιο σῶμα της ἐφάνη τόσον ὑπέροχο. ποῦ τὴν ἀγάπησε τρελλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νεαρὸς κύριος Ζὼρζ, ὁ διευθυντὴς τοῦ Καζινό, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν παράστασιν ἔδωσε μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, καὶ παρουσίασε τὴν Ἰωάννα εἰς τοὺς προσκεκλημμένους του δηλώσας ὅτι θὰ τὴν κάμῃ γυναῖκα του.

Τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς αὐτὴν ἐρχέμενος ὁ Πέτρος γιὰ νὰ τῆς προσφέρῃ ἄνθη καὶ νὰ τὴν συγχαρῇ γιὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν της, ἀκούει τὴν δήλωσιν τοῦ Ζώρζ. Πετᾷ κάτω τὰ ἄνθη, δὲν λέγει σὲ κανένα τίποτε, καὶ ἀπελπισμένος φεύγει πάλιν γιὰ τὴν Ἀφρική, γιὰ νὰ τὴν λησμονήσῃ. Τὴν εἶχε καὶ αὐτὸς ἐρωτευθῇ ἀπὸ τὴν πρώτη βραδιὰ ὅπου τὴν εἶδε στὸ καμπαρὲ τῆς Μονμάρτρης...

Σὲ λίγες ἡμέρες ἡ Ἰωάννα, ἡ ὁποία εἶνε ἀλήθεια ὅτι συμπαθοῦσε κι' αὐτὴ τὸν ἀξιωματικό, ἐδέχθη νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ διευθυντοῦ της καὶ ἐξ εὐγνωμοσύνης διότι τὴν ἀνέδειξε καὶ διότι δὲν εἶχε οὔτε ἐρωτικὰς ἐκδηλώσεις, οὔτε προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἀξιωματικοῦ γιὰ νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν.

Γίνεται ὁ γάμος καὶ ἀρχίζει γιὰ τὴν Ἰωάννα μία νέα εὐτυχισμένη ζωὴ μέσα σ' ἕνα πολυτελέστατο μέγαρο ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἔλειπε τίποτε. Δυστυχῶς ὅμως ἡ εὐτυχία της, ὅπως ὅλα τὰ ὡραῖα πράγματα σ.ὸν κόσμο, δὲν διήρκεσε πολύ.

Παρεμβαίνει ἡ Ἀντρέ, πρώην ἐρωμένη τοῦ Ζώρζ, μιὰ διαβολογυναῖκα, ἡ ὁποία ἐκ ζηλοτυπίας ὁρμωμένη ραδιουργεῖ πολυε δῶς καὶ πολυτρόπως τὴν Ἰωάννα ὡς ἐρωτευμένη καὶ ἐρωμένη τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Αἱ πρῶται της ἐνέργειαι ἔγιναν πρὸς τὸν Ζώρζ τοῦ ὁποίου ἐκλίνισαν ἀρκετὰ τὴν πίστιν καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ παρακολουθῇ λεπτομερῶς τὰς κινήσεις τῆς συζύγου του. Ἐσχημάτιζε δὲ διαρκῶς ὑπονοίας διότι τὴν ἔβλεπε πάντοτε νὰ κυττάζῃ μὲ κάποιαν ἰδιαίτερη προσοχὴ τὴ φωτογραφία τοῦ Πέτρου ποῦ ἦταν τοποθετημένη ἐπάνω σ' ἕνα κομψὸ τραπεζάκι.

Κάποια μέρα ἠναγκάσθη νὰ τὴν ρωτήσῃ:

—Γιατὶ τὴν περιποιεῖσαι τόσον πολὺ τὴ φωτο-

γραφία αὐτή τοῦ Πέτρου ;

—Ἦταν, τοῦ ἀπήντησε, ὁ πιὸ πιστός μου φίλος πρὶν σὲ κάμω σύζυγό μου !

Ὁ Ζώρζ, εὐγενέστατος καθ' ὅλα κύριος, δὲν τῆς εἶπε τίποτε ἄλλο, θεωρήσας ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴν τὴν δικαιολογίαν της.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Ἀντρὲ δὲν παύει τὰς ραδιουργίας της. Θέλει διὰ παντὸς τρόπου νὰ τοὺς χωρίσῃ γιὰ νὰ γίνῃ πάλι ἐρωμένη τοῦ Ζώρζ. Καὶ ὅσο βλέπει ὅτι δὲν κατορθώνει τίποτε, τόσο περισσότερο πεισματώνεται καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν της.

Ἡ Ἰωάννα ἀγνοεῖ τὰ πάντα καὶ τὴν θεωρεῖ ὡς τὴν καλύτερη φίλη της. Πολλὲς φορὲς μάλιστα τῆς λέγει καὶ πολλὰ μυστικά της, τὰ ὁποῖα ἡ ἀπαισία αὐτὴ γυναῖκα χρησιμοποιεῖ κατὰ λήλως.

Ἡ Ἀντρὲ βλέποντας ὅτι ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, κατέφυγεν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον. Ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐν Ἀφρικῇ εὑρισκόμενον ἀξιωματικὸν—ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἰωάννας—νὰ ἔλθῃ ἀμέσως; διότι θέλει νὰ τὸν ἴδῃ ἡ χορεύτρια κρυφὰ ἀπὸ τὸν σύζυγόν της. Πράγματι ὁ Πέτρος ἦλθε στὸ Παρίσι καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀντρὲ συνήντησε τὴν Ἰωάνναν μέσα σ' ἕνα ξενοδοχεῖο. Ἡ Ἀντρὲ εἰδοποίησε τὸν Ζώρζ ὅτι ἡ σύζυγός του ἔχει συνέντευξι μὲ τὸν Πέτρο στὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἂν θέλῃ μπορεῖ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ ἡ ἰδία γιὰ νὰ τὴν συλλάβῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Ὁ Ζώρζ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἀντρέ, ἐπῆγε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου καὶ εἶδε μὲ τὰ μάτια του τὴν γυναῖκα του στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πέτρου. Δὲν τοὺς εἶπε τίποτε. Ἐπέστρεψε εἰς τὸ Καζινό, συντετριμμένος ἠθικῶς καὶ διέταξε νὰ ξεσχίσῃ τὰ μεγάλα προγράμματα ποῦ εἶχαν τὴν εἰκόνα τῆς Ἰωάννας καὶ νὰ κολλήσουν ἐπάνω σ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἄλλης καλλιτέχνιδος.

Ἔτσι καὶ ἔγεινε.

Ἔκτοτε ὁ Ζώρζ δὲν ξαναείδε πλέον τὴν Ἰωάννα, ἡ ὁποία ἀναγκαστικῶς ἠκολούθησε τὸν Πέτρο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀντρὲ δὲν ἔγεινε πλέον ἐρωμένη του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπέστρεψε ἐκ τοῦ ταξειδίου του ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Ἠρ. Β. Οἰκονόμου.

Μία θαυμασία εἰκὼν ἀπὸ τὸ ἔργον «Κίρκη» τοῦ μεγαλειτέρου συγχρόνου συγγραφέως Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ τὸ ὁποῖον θὰ προβληθῇ λίαν προσεχῶς εἰς ἕνα τῶν κινηματοθεάτρων τῆς Σινὲ Ὀριά.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Μαρία Μ. Ἐπτὰ μῆνας ἐγύριζαν στὴν καρδιὰ τῆς Ἰταλίας τὶς καλλίτερες σκηνὲς τῆς «Λευκῆς Ἀδελφῆς». Καὶ ***Τζὼν Ρίλ.*** Τί τραγικὴ μοῖρα ἀλήθεια!.. Ἡ Ἀντζέλα (Δίλιαν Γκὸς) κλείνεται σ' ἕνα μοναστήρι θέβαια γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου της ἐκεῖ κάτω στὴν Ἀφρική ! Κι' ἐκεῖνος, ὁ ἐρωτευμένος τρελλὰ Τζιοβάνι (Ρόναλδ Κόλμαν) σώζεται καὶ γυρίζει στὴν Ἰταλία χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτε γιὰ τὴ μεγάλη ἀπόφαση τῆς Ἀγγέλας του!...

Λίναν Μέρεντ. Ἀφοῦ σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ φωτογραφία εἰς τὸν κινηματογράφον, σᾶς πληροφορῶ ὅτι καθαρότερο ἔργο ἀπὸ τὴ «Λευκὴ Ἀδελφὴ» δὲν εἴδατε ποτὲ ἄλλοτε. Εἶνε χάρμα ὀφθαλμῶν. Νομίζει ὁ θεατὴς ὅτι βρίσκεται μπροστὰ σὲ ζωντανὲς εἰκόνες καὶ ὄχι φωτογραφίες ! Τὸ φῶς τῆς Ἰταλίας εἶνε ἄλλωστε τόσο εὐνοϊκὸ γιὰ ἔργα ὑπαίθρια. Καὶ οἱ σκηνὲς ἀπόψεως, εἶνε τόσο φωτοζενίκ! Καταπλήσσει τὸν θεατὴν ἡ τελειότης τῆς ταινίας αὐτῆς ἀλήθεια !

Ἡ Μονταὶν

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ "ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ,, Ἀθῆναι 10-16 Ἰανουαρίου 192[illegible]

ΦΑΟΥΣΤ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Σκηνοθεσία F. W. MURNAU

Σενάριο	Hans Kyser
Φωτογραφία	Carl Hoffmann
Κατασκευαὶ	Robert Herlth, Walter Röhrig

ΠΡΟΣΩΠΑ

Φάουστ	Gösta Ekmann
Μεφίστο	EMIL JANNINGS
Μαργαρίτα	Camilla Horn
Μητέρα	Frida Richard
Βαλεντίν	Wilhelm Dieterle
Μάρθα	Yvette Gildert
Δουκισσα τῆς Πάρμας	Hanna Ralph

ΤΑΙΝΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ U.F.A. — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΡΙΑΝΓΚΑ»

Ὅπως τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Goethe, οὕτω καὶ τὸ φίλμ «Φάουστ» ἀρύεται τὴν ὑπόθεσίν του ἐκ τῆς γερμανικῆς λαϊκῆς παραδόσεως.

Κατὰ τὴν κινηματογράφησιν ἀκολουθεῖται ἡ ἰδέα ἐφ' ἧς στηρίζονται ὅλα τὰ βιβλία καὶ ποιήματα τοῦ Φάουστ, ἡ ἰδέα τοῦ ἀγῶνος τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται πάντοτε αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ πᾶν συμβὰν εἰς τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν εἶνε ἕνας αἰώνιος πόλεμος τοῦ πνεύματος.

Ἡ ὑπόθεσις ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν βιβλίον τοῦ Φάουστ κρατεῖ ὅμως τὰς ὑπὸ τοῦ Goethe ἀνακαλυφθείσας εἰκόνας τῆς Μαργαρίτας καὶ Μάρθας. Συμβολίζει τὸν ἀγῶνα τῆς συντηρούσης καὶ δημιουργούσης ἀρχῆς μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ καταστροφὴ καὶ στηρίζεται εἰς τινας σκηνὰς εἰς τὸν ἀρχαῖον Φάουστ εἰς τὴν πρωτίστην ἀντίληψιν, χωρὶς νὰ παραιτεῖται τῶν ἐνδιαφερουσῶν καὶ θαυμασίων σκηνῶν τοῦ λαϊκοῦ βιβλίου.

Ὁ πρόλογος δεικνύει τοὺς Τρεῖς Ἱππότας τῆς Ἀποκαλύψεως ὁ Μεφίστο ἐρίζει μὲ τὸν Χερουβὶμ διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Γῆς.

Μεταξὺ τοῦ πνεύματος τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς κολάσεως ἐπιτυγχάνεται τέλος συμφωνία. Πρόκειται διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ Φάουστ. Ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ κατανικήσῃ ὁ Μεφίστο τὴν ψυχὴν τοῦ Φάουστ. Ἂν τὸ ἐπιτύχῃ, τότε ἡ Γῆ θὰ εἶναι ἰδική του. Ὁ Χερουβὶμ συγκατανεύει, νὰ δώσῃ τὴν Γῆν ἂν δυνηθῇ νὰ κατασυντρίψῃ τὸ θεῖον μέσα εἰς τὸν Φάουστ.

Εἰς τὸ φίλμ ὁ Δρ. Φάουστ δὲν εἶνε τόσον πολὺ ὁ παλαιὸς μὲ τὰς γνώσεις σοφός, ὅπως εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ Goethe, ἀλλὰ μᾶλλον ὁ μέγας φιλάνθρωπος, ὅστις μοχθεῖ, ἕνεκα τῶν δυστυχιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὸν Θεὸν καὶ ζητεῖ νὰ δείξῃ νέους δρόμους πρὸς τὴν εὐτυχίαν. Εἰς τὴν πόλιν του ἐνέσκηψεν ἡ πανώλης. Ἀγωνίζεται, ἀλλ' ὅλοι οἱ κόποι του εἶνε μάταιοι. Εἰς στιγμὴν ὑψίστης ἀπελπισίας, καθ' ἣν ὁ Φάουστ ζητεῖ νὰ τερματίσῃ τὴν ζωήν του, τὸν πλησιάζει ὁ δοκιμαστὴς καὶ ὁ Φάουστ συνομολογεῖ μὲ τὸ διάβολον κατ' ἀρχὰς ἡμερησίαν δοκιμαστικὴν συνθήκην.

Ἤδη ὁ Φάουστ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Μεφίστο ἐκτελεῖ θαυμαστὰς θεραπείας. Ἀλλ' αἰσθάνεται ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κακοῦ καὶ ὅταν μίαν φορὰν διακρίνῃ εἰς τὸ χέρι ἑνὸς ἀσθενοῦς τὸν σταυρόν, σπαράσσει, ἡ ἐπιβολὴ τῆς κολάσεως ἐλαττοῦται, καὶ ὁ Φάουστ φεύγει. Τότε γενᾶται ἡ ὑποψία εἰς τὸ πλῆθος καὶ ταχέως γνωρίζει ὁλόκληρος ἡ πόλις, ὅτι ὁ σωτήρ της εὑρίσκετο εἰς συνάφειαν μὲ τὸν διάβολον. Ὁ λαὸς ἐξεγείρεται ἐναντίον τοῦ εὐεργέτου του καὶ ζητεῖ νὰ τὸν λιθοβολήσῃ. Ὁ Φάουστ ἀπελπίζεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τοῦ Σατανᾶ καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ Μεφίστο τὴν ἀναίρεσιν τῆς συμφωνίας. Ἀλλ' αὐτὸς ἀρνεῖται νὰ παραιτηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἡμέρας.

Τότε φανταστικῶς ὁ Μεφίστο παρουσιάζει εἰς τὸν Φάουστ τὴν εἰκόνα τῆς νεότητός του καὶ οὕτω ἀνακαινισθέντα τὸν φέρει, δι' ἑνὸς μανδύου, εἰς τὴν Πάρμαν, ὅπου ὁ Φάουστ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ὡραίας δουκίσσης λησμονεῖ τὰς παρελθούσας ὥρας τῆς πανώλους. Ἤδη μετέπεσεν αἰωνίως εἰς τὸ κακόν.

Ἕπεται ἡ τραγῳδία τῆς Μαργαρίτας. Ἐδῶ τὸ φίλμ ἐκτρέπεται τοῦ δράματος τοῦ Goethe πολύ. Ἡ μητέρα τῆς Μαργαρίτας δὲν ἀποθνήσκει ἀπὸ ναρκωτικόν, ἀλλὰ σωριάζεται ἄψυχος ὅταν συλλαμβάνῃ τὴν Μαργαρέταν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Φάουστ. Ὁ Βαλεντῖνο καταρᾶται Ἀπὸ ὅλους ἀποφευγομένη, φέρνει στὸν κόσμον, ἀπάνω στὰς νιφάδας τῆς χιόνος, σὰν πεινασμένη ζητιάνα, ἕνα παιδί. Σὰν σ' ὄνειρο βλέπει μιὰ λευκὴ μαλακὴ κούνια καὶ ἀποθέτει τὸ ἀτυχὲς παιδὶ - στὸ χιόνι, ὅπου πεθαίνει. Τὴν ἐκλαμβάνουν ὡς δολοφόνον τοῦ παιδιοῦ της. Πρέπει

νὰ καῇ ζῶσα. Εἰς τὴν φυλακὴν τρελλαίνεται.

Ὁ Φάουστ προστρέχει. Μετάνοια τὸν βασανίζει. Ὁ Μεφίστο ἀδυνατεῖ νὰ σώσῃ τὴν Μαργαρίταν, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τὸν ἐξορκίζει. Τὰς τελευταίας στιγμὰς ὁ Φάουστ φτάνει εἰς τὸν τόπον τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων. Καταρᾶται τὴν νεότητά του, τὴν ἀφορμὴν τῆς δυστυχίας του καὶ ἡ μαγεία ἐλύθη. Ἕνας γέρων κατάκοπος παραπαίων μέσῳ τοῦ πέριξ τῆς πυρᾶς ἱσταμένου πλήθους, διέρχεται πρὸ τῆς φρουρᾶς καὶ ρίπτει εἰς τὰς φλόγας τοῦ σωροῦ τῶν ξύλων. Ἡ Μαργαρίτα τὸν ἀναγνωρίζει· ἡνωμένοι καὶ ἐξιλεωμένοι ἐγκαταλείπουν αὐτὴν τὴν ζωήν.

Ὁ Μεφίστο πιστεύει ὅτι ἐνίκησεν. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἀρχάγγελον τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συμφωνίας, τὴν παραχώρησιν τῆς κυριαρχίας τῆς Γῆς. Φαντάζεται ὅτι ἐκέρδισε τὴν ψυχὴν τοῦ Φάουστ. Τότε τὸ Χερουβὶμ ἐναντιοῦται.

«Μίαν μόνον λέξιν ἐξηφάνισεν ἡ συμφωνία σου!»

«Ποίαν ;»

«Τὸν Ἔρωτα!!!»

Πῶς ὁ Δρ. Φάουστ ἐξώρκισε τὸν διάβολον.

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ παλαιὸν λαϊκὸν βιβλίον «Περὶ τοῦ Δρ. Ἰωάννου Φάουστ τοῦ περιφήμου μάγου ἀλχημιστοῦ» τοῦ 1587, τὴν ὁποίαν ὁ Hans Kyser, ὁ συγγραφεὺς τοῦ φίλμ «Φαουστ» ἐξεμεταλλεύθη εἰς τὸ σενάριο του.

«Ἦλθε λοιπὸν ὁ Φάουστ εἰς ἕνα πυκνὸ δάσος, ὅπερ κεῖται περὶ τὸ Wittenberg καὶ ὀνομάζεται Spesserwald. Σ᾽αὐτὸ τὸ δάσος περὶ τὴν ἑσπέραν, εἰς μίαν διασταύρωσιν δύο ἐγκαρσίων ὁδῶν κατεσκεύασε μὲ μίαν ῥάβδον μερικοὺς κύκλους παραπλεύρως δύο, οὕτως ὥστε οἱ δύο, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐπάνω νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν μεγάλον κύκλον. Ἔτσι ἐξώρκιζε τὸν διάβολον τὴν νύκτα μεταξὺ τῆς 9 καὶ 10 ὥρες. Ὁ διάβολος τὸ ἔλαβεν ὑπ᾽ ὄψιν του καὶ σὰν νὰ μὴ ἤθελε νὰ ἔλθῃ, ἤγειρε τοιαύτην ταραχὴν στὸ δάσος σὰν νὰ ἤθελε τὰ πάντα νὰ καταστρέψῃ, οὕτως ὥστε τὰ δένδρα ἔκλιναν μέχρι τοῦ ἐδάφους. Κατόπιν τούτου ἐπροχώρησεν ὁ διάβολος καὶ ὡς ἂν τὸ δάσος ἦτο γεμάτο διαβόλους, οἵτινες ἀνεφάνησαν στὸ μέσον καὶ παραπλεύρως τοῦ κύκλου τοῦ Φάουστ μὲ τρομερὸν θόρυβον. Στὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ δάσους ἔπεφταν βέλη καὶ ἀκτῖνες καὶ πλησίον τοῦ κύκλου ἠκούσθη πυροβολισμὸς τρομερὸς καὶ ὕστερα ἐφάνη ἕνα σπήλαιον. Ἀκόμη ἠκούσθησαν νὰ παίζουν ὡραῖα ὄργανα μουσικὰ καὶ τραγούδια καὶ χοροὶ μὲ κοντάρια καὶ σπαθιά. Ὁ Φάουστ ἐστενοχωρεῖτο, ἐσκέφθη νὰ τρέξῃ ἔξω στὸν κύκλον. Καὶ ἄρχισε πάλιν νὰ ἐξορκίζῃ τὸν διάβολον, μεθ᾽ ὃ παρουσιασθῆ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἕνα τρομερὸν θέαμα : Σὰν νὰ πετοῦσε ἀπὸ πάνω ἕνας γὺψ ἢ ἀετός, μὰ ὅταν ἔκαμε τὸν ἐξορκισμὸν ἔπεσε κάτω τὸ ζῶον θρηνοῦν. Ταχέως κατόπιν 3 ἢ 4 ὀργιὲς ψηλὰ παρουσιάσθη ἕνας φωτεινὸς ἀστήρ, ὅμοιος μὲ καιομένην σφαῖραν τόσον φωτεινὴν ὥστε ὁλόκληρος ὁ Φάουστ ἐξήστραψεν καὶ ἐξώρκισε διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἄστρον αὐτό, κατόπιν δευτέραν καὶ τρίτην φοράν. Ὕστερα ἐπλημμύρισεν ἕνας χείμαρρος φωτιᾶς εἰς ὕψος ἀναστήματος ἀνδρός· κάτω εἶδε 6 φῶτα: τὸ φῶς ἐπήδησεν εἰς τὰ ὄψη κατόπιν κατέπεσεν, μέχρις οὗ ἔλαβε τὴν μορφὴν κατομένου ἀνθρώπου. Οὗτος περιῆλθεν τοὺς κύκλους ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας. Ταχέως κατόπιν μετεβλήθη ὁ διάβολος καὶ τὸ πνεῦμα σ᾽ ἕνα κατσουφιασμένο καλόγερο, ἤρχισε νὰ μιλῇ μὲ τὸν Φάουστ καὶ τὸν ἠρώτησεν τί ἐπιθυμεῖ. Καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Φάουστ ἦτο νὰ τοῦ παρουσιασθῇ τὰ μεσάνυκτα τῆς ἑπομένης στὴν κατοικίαν του. Πρὸς στιγμὴν ἠρνήθη ὁ Διάβολος, ἀλλ᾽ ὁ Φάουστ τὸν ἐξώρκιζε στὸν κύριόν του, νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Καὶ τὸ πνεῦμα συγκατένευσε».

Μεφιστοφελῆς

Μέσα εἰς τὸ ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Φάουστ ἔργον, «Μαγία φυσικὴ καὶ ἀφύσικος ἢ τριπλῆ ἀνάγκη τῆς κολάσεως» ὁ Μεφιστοφελῆς ἢ ὅπως λέγεται ἐνεῖ Μεφιστοφίλ εἶναι ὁ δεύτερος μεταξὺ τῶν 7 ἡγεμόνων τῆς κολάσεως. Ἐκεῖ παρουσιάζεται ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ σὰν εἰς μικρός, παχὺς ἄνδρας μὲ φαλακρὸ κεφάλι, τερατώδη αὐτιὰ καὶ γαμψὰ νύχια στὰ χέρια καὶ πόδια. Φορεῖ βρακιὰ ποῦ φθάνουν μέχρι τῶν ἀστραγάλων καὶ καλύπτραν μοναχοῦ. Λέγουν ὅτι ἴσταται ὑπὸ τὸν πλανήτην Δία.

Θεωρεῖται λοιπὸν ὡς ὁ δαίμων τοῦ Διός, τοῦ πλέον φωτοβόλου μεταξὺ τῶν πλανητῶν. Ἐδῶ κεῖται ἴσως ἡ λύσις τοῦ μυστικοῦ τοῦ ὀνόματός του. Ὁ Goethe τὸν ὀνομάζει Mephistopheles Shakes peareMephistophilus ὁ Marlowe καὶ μετὰ μαγικὰ βιβλία τὸν ὀνομάζουν Mephistophilis, ἀλλ᾽ ὁ τρόπος τῆς γραφῆς τῶν ἀρχαίων λαϊκῶν βιβλίων Mephostophiles εἶναι ὀρθὴ καὶ δύναται νὰ μεταφρασθῇ «Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸ φῶς». Ἔτσι παρουσιάζεται στὸ Φάουστ φίλμ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶν λαϊκῶν βιβλίων ὡς δαίμων τοῦ σκότους. Ἡ μεταμόρφωσις εἰς μοναχὸν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπαιδευτικῆς ὁρμῆς τῆς παραδόσεως τοῦ Φάουστ. Κατὰ πρῶτον στὴν Βιέννη ζωντανεύει σ᾽ ἕνα παλαιὸν λαϊκὸν δρᾶμα. Πολὺ ἀργότερον εἶναι ἡ μεταβολὴ εἰς αὐλικὸν διότι ἡ Βιεννέζικη λογοκρισία δὲν συγκατετίθετο εἰς διαφορετικὴν ἀντίληψιν. Ὁ νέος πνευματισμὸς ἀλοκτᾷ πάλιν σ᾽ αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Φάουστ μίαν ἐντελῶς νέαν ἀναλογίαν. Θεωρεῖ τὸν Μεφιστοφελῆ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ περιφήμου Garl Riesewetter ὡς ἕνα τηλεπλασματικὸν φαινόμενον, ὅπως παρατηρεῖται στὰ πνευματιστικὰ ἐργαστήρια καὶ ἀκόμη φωτογραφίαι. Εἰς ὅλα τὰ μεταφυσικὰ του δάθη ὁ Goethe ἂν καὶ πολὺ δραστηρίως, ἐπιτυχίστατα ὅμως ἐχαρακτήρισε αὐτὸν διὰ τῆς φράσεως τοῦ ἰδίου τοῦ Φάουστ : Σὺ κοροϊδογεννημένε ἀπὸ δόρβορο καὶ φωτιά.

Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ **Ro-Ma**

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

ΠΑΛΗΑ ΡΟΥΧΑ!... ΠΑΛΗΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ!...

Γνωστή μου κοσμικὴ δεσποινὶς—ἀτθὶς γιὰ τὴν ἀκρίβεια—ἔδιδε στὸ κ νέζικο σαλονάκι τοῦ σπητιοῦ της μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἡμέρες «ἀπογεματινὴ» μὲ τσαΐ καὶ χορό Μὲ ὑπηχρέωσε νὰ πάω καὶ μοῦπε χίλια δυὸ κολακευτικὰ λόγια. Ἐκανόνισα τὶς δουλειές μου ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ πῆγα πράγματι. Εἶχα ἀργίσει λιγάκι ἀλλὰ μὲ περίμενε. Μ᾽ ἐσύστησε σ᾽ ἕνα μπουλοῦκι κοριτσιῶν καὶ μερικοὺς δανδῆδες ποὺ μὲ περιεκύκλωσαν. Εἶχαν ἀποίξει, τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκα στὸ σαλονάκι ποὺ εἶχε τακτοποιηθεῖ γιὰ τὸ χορό, μιὰ ψιλοκουβέντα πολὺ ἐνδιαφέρουσα γιαυτούς. Συζητοῦσαν περὶ τοῦ «τί κάνουν τὰ παλιά τους ροῦχα οἱ ἀστέρες».

— Ἄ, νὰ καλέ, ὁ κ. Πίπης, ποὺ εἶχε καὶ τὴ γιορτὴ του προχθές, θὰ μᾶς λύσῃ τὶς ἀπορίες μας στὸ λεπτό, εἶπε ἡ κοσμικὴ δεσποινὶς ποὺ μὲ προσεκάλεσε στὸ «χορευτικό τέιόν» της, μόλις μὲ σύστησε στὰ κορίτσια τῆς συντροφιᾶς.

— Γιὰ ὄνομα τοῦ θιοῦ, πιστεύεται λοιπὸν πῶς γνωρίζω...

— Ναί, ναί, πιστεύουμε... ἀφοῦ τὸ λέει ἡ Γιοῦ-Γιοῦ κι᾽ ἀφοῦ γράφεται στὸν «Ἀστέρα». Ἐλᾶτε δά. Ἀφίσετε τα αὐτὰ κ. Πίπη καὶ πέστε μας κάτι τὶ γι᾽ αὐτὸ ποὺ σᾶς ρωτήσαμε. Δὲ βλέπεται, τόσα κορίτσια σᾶς παρακαλοῦμε, σᾶς κάνουμε «χρυσό»...

— Καλὰ λοιπόν. Θὰ σᾶς πῶ δυὸ «χρυσὲς» λεξοῦλες ἀφοῦ εἶμαι «χρυσός», ὅ,τι θυμοῦμαι ἀπ᾽ αὐτὰ ποὺ ἔχω διαβάσει. Ποιοῦμαι ἀρχὴν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ λογιδρίου μου. Πρῶτα...

— Ὥραῖα, σταθῆτε νὰ καθήσουμε... Ἀκοῦμε τώρα..

— Μὰ σᾶς παρακαλῶ, μὴ μοῦ κόβεται τὸ νῆμα τῶν ἰδεῶν μοῦ ! Ἔλεγα λοιπόν... Τί ἔλεγα ; Ἄ, ναί. Πρῶτα—πρῶτα πρέπει νὰ ξεύρετσι τοῦτο. Ὅτι ὅταν μιὰ τουαλέττα χρησιμοποιηθῇ σὲ μιὰ κινηματογραφικὴ ταινία εἶνε περίπου βέβαιον πῶς δὲν θὰ ἔχῃ ἀπομείνῃ τίποτε ἀπὸ αὐτὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς κινηματογραφήσεως τῶν σκηνῶν τῆς ταινίας αὐτῆς. Σχετικὰ μὲ τὴ καταστροφή, τὴ τρομερὴ φθορὰ ποὺ παθαίνουν τὰ φορέματα τῶν «ἀστέρων» ἀναφέρεται καὶ τὸ ἑξῆς ἀξιοσημείωτο γεγονός. Ἡ χαριτωμένη καλλιτέχνις τοῦ κινηματογράφου Μαῖυ Μούρραιυ διηγεῖται ὅτι σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες ταινίες ποὺ «ἐγύρισε» ἔπρεπε σὲ μιὰ τραγικὴ σκηνὴ νὰ κουρελιάσῃ τὸ φόρεμά της. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ χρειάσθηκε νὰ ἐπαναληφθῇ δώδεκα φορές, γιατὶ κάθε φορὰ ὁ σκηνοθέτης εὕρισεν πολὺ ἀφύσικη τὴν ἐκτέλεσι. Αὐτὴ δὲ καὶ μόνη ἡ σκηνὴ τῆς ἐκόστισε πέντε πολυτελεῖς τουαλέττες. Μιὰ ὁλόκληρη περιουσία μὲ ἄλλους λόγους, λαμβανομένης ὑπ᾽ ὄψιν τῆς ἀξίας ἑκάστης τουαλέττας. Ἐν τούτοις ὅμως δὲν καταστρέφονται πάντοτε ὅλα τὰ φορέματα τῶν ἠθοποιῶν. Ὅσα καταφθώσουν νὰ σωθοῦν πωλοῦνται κατόπιν πανηγυρικῶς. Διότι οἱ διάφορες μεγάλες κινηματογραφικὲς ἑταιρίες διοργανώνουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο ἕνα εἶδος ἐκθέσεως «παληῶν ρούχων» κι᾽ ἔτσι τὸ Χόλυγγουντ μεταβάλλεται πρὸς στιγμὴν σὲ «παληατσίδικα», «γιουσουρούμ», δημοπρατήρια, σαβοῦρα. Στὶς ἐκθέσεις λοιπὸν αὐτὲς σπεύδουν νὰ παραστοῦν κυρίες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου (πρᾶγμα ποὺ μονάχα σεῖς δὲν κάνατε ὡς τώρα) καὶ νὰ προμηθευθοῦν σὲ τιμὲς κάποτε πολὺ μεγάλες τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη τουαλέττα, ποὺ ἔχει φορεθεῖ ἀπὸ ἕνα κινηματογραφικὸν «ἀστέρα», ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τὶς συμπάθειές τους. Εἶνε ὅμως ἐπίσης ἀληθές, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς αἰσθάνονται ἰδιαιτέρα εὐχαρίστησι νὰ χαρίζουν τὶς τουαλέττες ποὺ δὲν τοὺς χρειάζονται πιά, σὲ πρόσωπα ὅπου ξέρουν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ πιάσουν τόπο. Κάποια ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, δὲν θυμοῦμαι τώρα τὸνομά της, διηγεῖται πρὸς ξένον δημοσιογράφον ἕνα περιστατικὸ χαρακτηριστικὸν αὐτῆς τῆς διαθέσεώς της. Δὲν θὰ ξεχάσω, λέει, ποτὲ τὴν ἀπογοήτευσι ποὺ αἰσθάνθηκα, ὅταν κάποτε, εἰς ἀπάνησιν, ἑνὸς συγκινητικοῦ γράμματος ποὺ ἔλαβα ἀπὸ κάποια γυναικοῦλα ἡ ὁποία μοῦ ἔγραφε, ὅτι βρισκόταν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως καὶ ὅτι δὲν εἶχε οὔτε ἕνα ροῦχο γιὰ νὰ ντείσῃ τὸ γδυτὸ κορμί της, ἔσπευσα τότε νὰ τῆς στείλω τὰ καλλίτερα καὶ ζεστότερα ρουχαλάκια ποὺ εἶχα. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα περίπου, τὰ ἴδια αὐτὰ ρουχαλάκια, τὰ εἶδα σὲ ἕνα μαγαζὶ παληῶν ρούχων, παλιατζίδικο, ὅπου ἐπωλοῦντο σὲ ἀρκετὰ ὑψηλὴ τιμή.

Ἐπίσης, ἀτθίδες μου, καὶ οἱ ἀνδρικὲς γκαρνταρόμπες εἶνε ἐξ ἴσου πλούσιες εἰς φορέματα, μὲ τὶς γκαρνταρόμπες τῶν γυναικῶν. Καὶ οἱ ἄνδρες ὅπως καὶ οἱ γυναῖκες ἔχουν ἀπειρίαν κοστουμιῶν, ποὺ διαθέτουν κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπον. Διὰ τὸν ἀγαπητό σας μακαρίτη Βαλεντῖνο, ἀναφέρεται ὅτι εἶχε τὶς πλουσιώτερες γκαρνταρόμπες, ὅτι τὶς ἀνενέωνε διαρκῶς καὶ ὅτι τέλος ἦταν ἐξαιρετικὰ γεναιόδωρος πρὸς τὴν κατακαῦμένη φιωχολογιά. Γιαυτὸ τώρα βρίσκεται στὸ Παράδεισον, ἐνῷ ἐμεῖς ἀεροκοπανᾶμε καὶ χορεύουμε... Ἀλλ᾽ ἀρκετὰ αὐτά. Τώρα ἐλᾶτε κορίτσια, νὰ χοροτηδήσουμε λιγάκι τσάρλεστον. Δεσποινὶς Γιοῦ—Γιοῦ σᾶς ἀγκαζάρω γιὰ τὸ ἑπόμενο ταγγό.

Ἀβάντι μαέστρο :

Βαλέντσια !

Στὴ καρδιά μου θὰ σοῦ κτίσω παλατάκι ὀνειρευτό.

κτλ κτλ. **Σπῦρος Ναουμίδης**

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Πόλα Νέγκρι διεμαρτυρήθη ἐντόνως παρουσίᾳ πολλῶν προσωπικοτήτων τοῦ κινηματογράφου διότι ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος μνημονευθέντος Ρουδόλφου Βαλεντίνου ἀπόπειραν ν᾽ ἀναμιγνύῃ τὸ πρόσωπόν της εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κληδόνος τοῦ πνεύματος τοῦ Βαλεντίνου, διατεινομένη δηθεν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ νεκροῦ καλλιτέχνου τῆς εἶπε πῶς οὐδέποτε ἔλαβε δοθαρῶς ὑπ᾽ ὄψει τὴν Πόλα Νέγκρι ἐν δόῳ οὕτος εὑρίσκετο εἰς τὴν ζωήν, θὰ καταφύγῃ δὲ εἰς τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΠΑΝΘΕΟΥ» Ἀθῆναι 10—16 Ἰανουαρίου 1927

ΤΣΑΡΛΕΣΤΟΝ

ἢ ΠΡΟΣΕΧΤΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΑΣ

Πρωταγωνίστρια ἡ ὡραία Βιργινία Βάλλυ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ AMERICAN FILM—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΑ».

Ὁ Τζαίημς Λανγκάμ, διάσημος θεατρικὸς συγγραφεὺς εἰς τὴν Βοστώνην ἀσχολεῖται ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ μὲ τὴν συγγραφὴν τῶν ἔργων του, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κερδίζει σεβαστὰ χρημματικὰ ποσά. Ἡ ἀπασχόλησίς του αὐτὴ τὸν ἀναγκάζει νὰ παραμελεῖ λίγο τὴν νεαράν κυρίαν του Κλαυδίαν, ἡ ὁποία διαρκῶς τοῦ κάνει παράπονα:

— Τελείωνε γρήγορα, τοῦ λέγει ἕνα βράδυ, γιὰ νὰ πᾶμε λίγο στὸ θέατρο, τί περίεργος ἄνθρωπος εἶσαι... σ' ὅλες τῆς δουλειὲς πηγαίνεις πίσω.

Ὁ Τζαίημς γιὰ νὰ κάνῃ μιὰ φορὰ τὸ κέφι τῆς γυναίκας του τὴν ἐπῆρε κι' ἐπῆγαν στὸ θέατρο γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν παράστασιν ἑνὸς ἔργου του. Καὶ ὅταν ἐγύρισαν στὸ σπίτι ἄρχισαν πάλι τὰ παράπονα:

— Τί ἀργὸς ποῦ εἶσαι καϋμένε, τοῦ ἔλεγε... Ἀκόμη καὶ Τσάρλεστον μάθαμε νὰ χορεύουμε ἀφοῦ ἔμαθε πρῶτα ὅλος ὁ κόσμος.. Πρὶν σὲ παντρευθῶ περνοῦσα καλύτερα.

Ἡ φρᾶσις αὐτὴ τῆς Κλαυδίας ἦταν ἀρκετὰ γιὰ νὰ κάμῃ τὸ ἠφαίστειον νὰ ἐκραγῇ. Ἐπηκολούθησε ζωηρὰ φιλονικεία ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ὁ χωρισμός των. «Ὁ ἕνας δὲν μποροῦσε πλέον νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἄλλον».

Τὴν ἑπομένην ἡ Κλαυδία μετώκησε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ρέξοφορντ Πάλ ας» ὅπου συνήντησε τὸν τυχοδιώκτην κόμηκα ντὲ Γκαστινιὰκ τὸν ὁποῖον εἶχε γνωρίσει πρὸ καιροῦ εἰς ἕνα ταξεῖδι της εἰς Φλωρεντίαν. Τοῦ ἀποκάλυψε τὰ διατρέξαντα μεταξὺ τοῦ συζύγου της καὶ εἶπε τὸ τέλος ὅτι τὸν ἐχώρισε.

Ὁ κόμης ἐνθουσιασμένος διότι ἔβλεπε μπροστά του μιὰ χαριτωμένη ζωντοχήρα ἤρχισε νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ νὰ τῆς προτείνῃ νὰ τὴν νυμφευθῇ. Αὐτὸ τὸ ζητοῦσε ἐπιμόνως καὶ περίμενε νὰ δρῇ τὴν κατάλληλη εὐκαιρία.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ὑπηρέται τοῦ Τζαίημς στενοχωρημένοι ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητη ἀναχώρησι τῆς κυρίας των εἶχαν βάλει στὴν κουζίνα τὴν φωτογραφία καὶ ἐχόρευαν Τσάρλεστον γιὰ νὰ ξεσκάσουν λίγο, ἐνῶ ὁ Τζαίημς εὑρίσκετο ἤδη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ρεξοφορντ Πάλλας» γιὰ νὰ γευματίσῃ. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ ὁ Τζαίημς βλέπει ἔξαφνα τὸν γνωστόν του κόμητα ντὲ Γκαστινιάκ, τὸν ὁποῖον ἐπλησίασε καὶ ἠρώτησε πῶς ἦλθε εἰς τὴν Βοστώνην:

— Γιὰ ὑποθέσεις σου, τοῦ λέγει, ἦλθες, ἢ χάριν ἀναψυχῆς;

— Καὶ τὰ δύο... Καὶ μάλιστα πρόκειται νὰ παντρευτῶ μιὰ ὡραία ζωντοχήρα... Πλᾶσμα τέλειον....

Ἀ, ὡρισμένως ὁ ἄνδρας ποὺ τὴν ἐχώρισε θὰ ἦταν ἠλίθιος.

Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς αὐτὴ ἐνεφανίσθη ἡ Κλαυδία, ἡ ὁποία ἐκάθισε εἰς ἕνα παραπλεύρως τραπέζι. Ὁ Γκαστινιὰκ ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν Τζαίημς, ὁ ὁποῖος, ἀντελήφθη καλῶς τί συνέβαινε καὶ ἐπῆγε κοντά της.

— Τὸν γνωρίζεις τὸν συγγραφέα κ. Τζαίημς Λανγκάμ; τῆς εἶπε.

— Λιγάκι... Ἦταν πρίν σύζυγός μου!

Ὁ Γκαστινιὰκ κατάλαβε τὴ γκάφα ποῦ εἶχε διαπράξει, ἀλλὰ ἦτο πλέον ἀργά.

* * *

Ὁ Τζαίημς ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ μένῃ μόνος εἰς τὸ σπίτι του χωρὶς συντροφιὰ προσέλαβε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς γραμματέα τὴν δεσποινίδα Πέγγυ Μάζον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδιάδαζε τακτικὰ τὰ ἔργα του, ὅπως ὁ Μολλιέρος στὴν ὑπηρέτριά του. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ Πέγγυ τῆς περισσότερες φορὲς ἐκοιμᾶτο χωρὶς κἂν νὰ προσέχῃ καθόλου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἕνα βράδυ ὁ Τζαίημς προσεκλήθη μαζὶ μὲ τὴν Πέγγυ σὲ τραπέζι ποὺ τοῦ παρέθεσε στὸ ξενοδοχεῖον «Ρέκσφορντ Πάλλας» ἕνας φίλος του δικηγόρος. Ἐκεῖ ξαναεῖδε πάλιν τὴν Κλαυδία, τῆς εἶπε λεπτομερῶς τί εἴδους ἄνθρωπος εἶνε ὁ Γκαστινιὰκ καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν συζυγικὴ στέγη, ὑποσχόμενος εἰς αὐτὴν ὅτι θ' ἀλλάξῃ τακτικὴν καὶ θὰ ἱκανοποιῇ καὶ τὴς πειὸ παράξενες ἀπαιτήσεις της. Ἡ Κλαυδία ὅμως ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν τοῦ πρώ-

ην συζύγου της, προτιμήσασα τὴν νέα της ζωήν.

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ τραπέζι ὁ Τζαίημς μὲ τὴν Πέγγυ ἐπῆγαν στὸ σπίτι της γιὰ νὰ συνεργασθοῦν, Τότε ἡ Πέγγυ ἤρχισε νὰ ἐρωτοτροπῇ μὲ τὸν Τζαίημς, ἀλλ' αὐτὸς δὲν τὴ θέλει γιατὶ ἀγαπᾷ ἀκόμη τὴν πρώην γυναικά του ποὺ νομίζει ὅτι τὴν βλέπει διαρκῶς μπροστά του.

Ἡ Κλαυδία ἀργότερον μετενόησεν ἐπιστρέφει σπίτι της γιὰ νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν Τζαίημς. Πληροφορεῖται ὅμως ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν ὅτι ὁ κύριός των ἔχει κλεισμένη στὸ δωμάτιόν του τὴν Πέγγυ καὶ τῆς διαβάζει τὰ ἔργα του.

Δὲν ἠθέλησε νὰ μάθῃ τίποτε περισσότερο. Ἐπῆρε πλέον ὁριστικῶς τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον της καὶ εὗρε πάλιν τὸν Γκαστινιάκ.

—Θέλω, τοῦ λέγει, νὰ μὲ παντρευθῇς τώρα, καὶ νὰ φύγουμε ἀμέσως ἀπ' ἐδῶ γιὰ νὰ μὴ ξαναϊδῶ ἄλλη φορὰ τὸν ἄνδρα μου.

Ὁ Γκαστινιὰκ ἐνθουσιασμένος ὁ ἀ τὴν νίκην του, χωρὶς ἀντίρρησι ἐπεβιβάσθη μὲ τὴν Κλαυδίαν τοῦ πρώτου τραίνου καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Βοστώνης.

Ὁ Τζαίημς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ὑπηρέται τοῦ ἀ ε κοίνωσαν ὅτι ἡ κυρία του ἐπέρασε μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἔφυγε ἀμέσως, τρέχει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διὰ νὰ τὴν συναντήσῃ ἀλλὰ ὁ θυρωρὸς τοῦ ἀναγγέλει ὅτι ἡ κυρία Κλαυδία καὶ ὁ κύριος Γκαστινιὰκ ἀνεχώρησαν πρὸ ὀλίγου.

Πρώτης τάξεως σωφὲρ ὁ Τζαίημς ἐπιβαίνει αὐτοκινήτου καὶ μὲ δαιμονιώδη ταχύ ητα ἀρχίζει νὰ κυνηγᾷ τὸ τραῖνον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους ἐπράφθασε εἰς ἕνα σταθμόν. Ζητεῖ ἐπιμόνως ἀπὸ τὴν Κλαυδίαν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ ἀρνεῖνη καὶ πάλιν ἀρνεῖται. Καὶ τὸ τραῖνον ξεκινᾷ. Ὁ Τζαίημς ἐν γάνει τὸ θάρρος τοῦ, ἀκολουθεῖ μὲ τὸ αὐτοκίνη ον καὶ ἀκριβῶς σὲ μιὰ στροφὴ ποῦ ἔκανε ἄρπαξε στὰ χέρια τὴν Κλαυδίαν, τὴν ἔρριψε ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Βοστώνην ὅπου ἤρχισαν ἐντελῶς διαφορετικὴ ζωή.

Ὁ Γκαστινιὰκ προσηλωμένος εἰς τὸ διάβασμα μιᾶς ἐφημερίδος ποὺ ἔγραφε ὅτι ἡ κ. Κλαυδία Λανγκὰμ κληρονομεῖ 300 ἑκατομμύρια δολλάρια ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα θεῖόν της Ἐδουάρδον Σοῦδλερ, βασιλέα τοῦ χλοῦδος, ὀνειρεύετο τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν του καὶ οὔτε ἀντελήφθη τὴν ἀπαγωγὴν τῆς ὡρᾶίας ζωντοχήρας ὑπὸ τοῦ... συζύγου της.

Ὁ τυχοδιώκτης ἔμεινε στὰ... κρύα τοῦ λουτροῦ.

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— *Β. Βεκίαν* (Θεσ)νίκην). Τὰ τεύχη ποῦ ζητεῖτε ὑπάρχουν καὶ τιμῶνται πρὸς δραχμὰς 3.50 ἕκαστον.

— *Μ. Τζόγαλη (Καβάλλαν).* Ἐπιταγὴ ἐλήφθη καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

— *Ν. Μάρκ. (Δράμαν).* Ἐπιστρέψατέ μας παρακαλοῦμεν τὰς μὴ πωληθείσας φωτογραφίας καθὼς καὶ ἐκκαθάριστιν. Σᾶς ἐγράψαμεν ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη.

—*Ἀντσοσκειτὴν «Κιν. Ἀστέρος» (Ἡράκλειον).* Ἀποστείλατέ μας παρακαλοῦμεν ὀνοματεπώνυμόν σας καὶ διεύθυνσιν.

—*Κ. Ἀλεξόπουλον (Βόλον).* Κάμετε ἀρχὴν ἀποστέλλοντες ἀνταποκρίσεις ἑκάστην ἑβδομάδα καὶ θὰ σᾶς γράψωμεν ταχυδρομικῶς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εἰς τὰ γραφεῖα μας πωλοῦνται πάντοτε φωτογραφίαι τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Κινηματογράφου διαφόρων μεγεθῶν

Φωτογραφίαι μεγέθους 18×24

Ἑκάστη δραχμαὶ 8.— Διὰ τὰς ἐπαρχίας δρχ. 10

Σ. Ζιράρ
Π. Φρεντερίκ
Ζ. Λάνες
Γ. Ρίσφλερ
Ο. Τομᾶς
Φ. Μπωμὸν
Β. Φάρνουμ
Μαίρη Μίλες
Υ. Ἀντρέϊορ
Ζ. Λαμποντιὲρ
Ἐδ. Ματε
Ζουλιὲτ Μαλχὲρμπ
Λέον Ματὼ
Μωρὶς Σεβαλιὲ
Ἔμιλυ Λὶν
Ζὼρζ Μολὸϋ
Γαστὼν Ζακὲ
Μπλὰνς Μοντὲλ
Μὰξ Λίντερ
Ἰωάννα Ντεσκλὼ
Μίλντρετ Χάρρυς
Πιερρὲτ Μάντ
Κλωτίλδη Μωρὲλ
Μαξουντιὰν
Βὰν Ντάϊκ
Μπέτυ Μπλάϊθ
Ἀντρὲ Νὸξ
Ζὰν Μυρὰτ
Ντὲ Κουΐγκὰν
Σέβερρ Μάρς
Μαρτιτέλλι
Ἀντόλφ Μενζοῦ
Α. Ρόλν
Ἀρμάνδος Μπερνὰρ
Ἀνδρεῖνη Μαραμπὰν
Ἰωάννα Ρολὲτ
Βίλιαμ Χάρτ
Σαρλὼ
Φ. Μυσσὲϋ
Ζὼρζ Μελχιόρ
Ἀλὶς Μπουντὶ
Βίντσερ
Μπισκὼ
Γ. Νορὲς
Ἰορὲν Βερὸν
Γ. Βωλτὲ
Μ. Φίσερ
Ρ. Μπουὲ
Μ. Κρουὲ
Γ. ντὲ Γκραβὸν
Σ. Γκραντὶ
Γ. Σιντορὲ
Ζ. Ντιὰλὲ
Ζ. Βακὲ
Κ. Βιγιανὲ
Β. Ρυὲλ
Ρ. Ναβὰρ
Ε. Κράους

Φωτογραφίαι μεγέθους 5×7 1)2

Ἑκάστη δρχ. 1.50.—Διὰ τὰς ἐπαρχίας δρχ. 2

Βαλὰς Μπῆρου
Ν. Φαίρμπόλες
Ριχ. Ντίξ
Μπεμπὲ Ντάνιελς
Νόαχ Μπῆρυ
Β. Κόλλιερ
Θ. Ρόμπερτς
Ἔρνεστ Τόρρενς
Ραϋμὸν Γκρίφφιθ
Ἀδόλφ. Μενζοῦ
Μπέτυ Μπρόϋσερ
Ζὰκ Χόλτ
Ντούγκλας Μὰκ Λὶν
Μαίρη Μπρὶὰν
Φλόρανς Βίντερ
Ρόνι Λορὸν
Κέϊτ Χάμιλτὸν
Βάρνερ Μπάξτερ
Ἐδουαρ. Χόρτον
Λόϊς Βίλσον
Θωμᾶς Μέϊγκαν
Ἔστερ Ράλστον
Ρ. Μάτερ

Φωτογραφίαι μεγέθους Κάρτ-Ποστὰλ

Ἑκάστη δρχ. 1.50— Διὰ τὰς ἐπαρχίας 2.—

Μπελιντσιόνι Στάνιο
Καμ. ντὲ Ρίζο (2πόζ.)
Ἐμίλιο Γκιόις
Φραντζέσκα Μπερτίνι (2 πόζες)
Λουϊὺ Σαντζερμάνο
Σεσὶλ Τζυὰν (2 πόζες)
Διομ. Ζακομπίνι

Φωτογραφίαι μεγέθους Κάρτ-Ποστὰλ

Ἑκάστη δραχ. 3.— Διὰ τὰς ἐπαρχίας 3.50

Σβάνσον (4 πόζες)
Ρακὲλ Μέλλερ
Μοσζοῦκιν (2 πόζες)
Μίλτον Σὶλς
Βαλεντίνο (3 πόζες)
Μόντε Μπλοὺ
Σὰρλ ντὲ Ροσφὸρ
Μιστιγκὲτ
Κα Μορέιο
Καρολίνα Ντέμοτερ
Νόαχ Μπῆρυ
Πόλα Νέγκρι (δύο πόζες)
Ρομ. Ντὴν
Σ. Μάρς
Ζζόστρομ
Λὸν Τσάνεϋ
Ἀντόλφ Μενζοῦ (2 πόζες)
Σερογγάϊμ
Ζὰν Ἀντζελὸ (2 πόζες)

Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν παραγγέλλοντες φωτογραφίας νὰ συμμορφοῦνται ἐνάντοτε μὲ τὸν δημοσιευόμενον κατάλογον.

Εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐπίσης πωλοῦνται φωτογραφίαι μεγάλαι (Σκηναὶ ἀπὸ διάφορα νέα ἔργα) πρὸς δραχμὰς δέκα (ἀρ. 10) ἑκάστη. Αἱ φωτογραφίαι αὐταὶ πωλοῦνται μόνον εἰς τὰ γραφεῖα μας κατόπιν ἐκλογῆς.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ "ΣΠΛΕΝΤΙΤ,, Ἀθῆναι 3—9 Ἰανουαρίου 1927

Ο ΚΛΟΟΥΝ

Κωμωδία εἰς 6 πράξεις μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν Ζιγκοτώ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ CINÉ ORIENT—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

Ὁ «Κλόουν» εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία τοῦ περιωήμου Λάρυ Σέμον (Ζιγκοτώ). Κωμωδία εἰς 6 πράξεις εἶνε πλήρης ἀπροόπτων ἐπεισοδίων καὶ ἀπροσδοκήτων κωμικῶν σκηνῶν ποῦ προκαλοῦν γέλια ἀκράτητα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ Ζιγκοτὼ εἶνε ὑπάλληλος εἰς ἕνα μεγάλο γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέχει σπουδαίας ὑπηρεσίας λόγῳ τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητος καὶ προθυμίας ποῦ ἐπιδεικνύει πάντοτε Ὅταν τὸ βράδυ κλείνει τὸ γραφεῖον ὁ διευθυντὴς τοῦ παραδίδει μίαν βαλίτσαν περιέχουσαν δέκα χιλιάδες δολλάρια μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς φύλαξιν. Τὸν παρασύρει ὅμως ἡ ἐρωμένη του ἡ ὁποία τοῦ λέγει ὅτι ἐκείνη τὴν ὥρα ἡ Τράπεζα εἶνε κλειστὴ καὶ τὸν συμβουλεύει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ γραφεῖον του, νὰ παραδώσῃ τὰ χρήματα εἰς τὸν διευθυντήν του καὶ κατόπιν νά γυρίσῃ νὰ τὴν βρῇ.

Ὁ Ζιγκοτὼ ἐπιστρέφει εἰς τὸ γραφεῖον ἀλλὰ τὸ βρίσκει κλειστόν. Ἀνησυχεῖ, τρέμει, κλονίζεται, φοβᾶται μήπως τοῦ κλέψῃ κανεὶς τὰ δολλάρια καὶ γιὰ νὰ ἀποφύγῃ κάθε κίνδυνο καὶ κάθε ὄποπτη συνάντησι στὸ δρόμο, σκέπτεται νὰ μεταβῇ κατ' εὐθεῖαν νὰ τ' ἀφήσῃ στὸ σπίτι του. Διστάζει ὅμως διότι ἐκεῖ τὸν περιμένει ἐναγωνίως ὁ υἱὸς τῆς σπιτονοικοκυρᾶς του τῆς ὁποίας ὁ Ζιγκοτὼ ὀφείλει ἀρκετὰ ἐνοίκια. Ὁ υἱὸς τῆς σπιτονοικοκυρᾶς του εἶνε διάσημος πυγμάχος καὶ ἀσφαλῶς ὅταν ἰδῇ τὸν Ζιγκοτὼ θὰ τὸν τσακίσῃ στὸ ξύλο.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ κρατῶντας στὸ χέρι τὴ βαλίτζα ὁ Ζιγκοτὼ περιπλανᾶται εἰς τοὺς δρόμους, χωρὶς νὰ ξεύρῃ κι' αὐτὸς ποῦ πηγαίνει. Καὶ ἡ ἀνησυχία του γίνεται μεγαλυτέρα ὅταν διαβάζῃ σὲ μιὰ ἐφημερίδα ὅτι ἄγνωστοι ἐδολοφόνησαν ἕναν εἰσπράκτορα γιὰ νὰ τοῦ πάρουν 10 χιλιάδες δολλάρια. Τρομοκρατεῖται κυριολεκτικῶς γιατὶ κι' αὐτὸς ἔχει μαζί του τὸ ἴδιο ποσὸν καὶ δὲν ξέρει σὲ ποιὸ μέρος νὰ κρυφθῇ.

Κατόπιν πολλῶν δισταγμῶν ζητεῖ καταφύγιον σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ τὸν διώχνουν ἀπ' ἐκεῖ ἐξ αἰτίας μιᾶς παρεξηγήσεως.

Ἐκ τῆς ἀπελπισίας του ὁ Ζιγκοτὼ ἀναρριχᾶται ἔντρομος ἐπάνω εἰς ἕνα δένδρον εἰς τὸ ὁποῖον προσκρούει κατὰ κακήν του τύχην ἕνα αὐτοκίνητον τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁἀράπης ὑπηρέτης τοῦγραφείουτου.

Ὁ Ζιγκοτὼ πηδᾷ ἀμέσως μέσα στὸ αὐτοκίνητον γιὰ νὰ κρυφθῇ, ἀλλὰ κι' αὐτὸ παθαίνει βλάβην ἔξω τοῦ νεκροταφείου, ὁπότε ὁ Ζιγκοτὼ μὲ τὸν ἀράπην καταφεύγουν σὲ μιὰ καλύβα. Ἐκεῖ πηγαίνουν μετ' ὀλίγον καὶ δύο δραπέται τῶν φυλακῶν οἱ ὁποῖοι τοὺς παίρνουνταροῦχα καὶτοὺςντύνουν μετὰ δικά των.

Οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ἀδιώκοντες τοὺς δραπέτας τῶν φυλακῶν συναντοῦν τὸν Ζιγκοτὼ μετὰ τοῦ συντρόφου του. Νομίζουν ὅτι εἶνε αὐτοὶ οἱ δραπέται διότι, ὅπως εἴπομεν, φοροῦν τὰ ροῦχα των, καὶ ἀρχίζει τρομακτικὴ καταδίωξις κατὰ τὴν ὁποίαν λαμβάνουν χώραν σπαρταριστὰ ἐπεισόδια καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Ζιγκοτὼ νικητὴς νυμφεύεται τὴν ἐρωμένην του ἡ ὁποία τὸν περίμενε ὡρες ὁλόκληρες ἔξω ἀπὸ τὴν Τράπεζα.

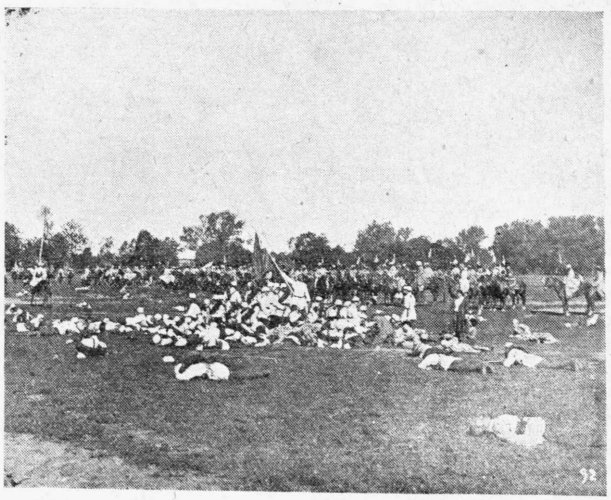

Μία μεγαλοπρεπὴς μάχη, ἐκ τοῦ ἔργου «Μιχαὴλ Στρογγώφ» ποὺ προβάλλεται εἰς τοὺς κινηματογράφους «Ἀττικὸν» καὶ «Μοντιάλ» τὴν ὁποίαν διηύθυνε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν στρατηγὸς ἐν ἐνεργείᾳ.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΛΕΟΝ ΜΑΤΩ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μετὰξὺ τῶν Γάλλων καλλιτεχνῶν τοῦ κινηματογράφου ξεχωρίζει ἰδιαιτέρως ὁ Λεὼν Ματώ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀλήθεμο ἥτου «Μοντεχρήστου» ἀπέκτησε μίαν ἀξιοζήλευτον δημοτικότητα καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἡ συμπάθεια αὕτη τοῦ κοινοῦ εἶνε ἐνιαίως δικαιολογημένη διότι ὁ Λεὼν Ματὼ παπαθεῖ εἰς κάθε νέαν του ἐμφάνισιν νὰ παίξῃ μὲ ὅλην του τὴν ψυχήν. Ψυχὴν ἀληθινοῦ καλλιτέχνου, καὶ δι' αὐτὸ ὅλαι του οἱ δημιουργίαι διακρίνονται πάντοτε διὰ τὴν βαθεῖαν ψυχολογίαν καὶ ἀλήθειάν των. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔ ος «γυρίζων» μετὰ τοῦ σκηνοθέτου Ἐδουάρδου Ζοζὲ καὶ τοῦ δόκτορος Markus τὸ «Φῶς» τοῦ Ἰακώβ», ἔργον τὸ ὁποῖον προεβλήθη πρό τινος καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἀπὸ τῆς ὀθόνης τοῦ «Σαλὸν Ἰντεάλ» σημειῶσαν ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν, ἐλεσκέφθη καὶ τὰς Ἀθήνας. Γνωρίζων ὅτι ἤθελον εὐχαριστήσει τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος», μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμεῖ οὐκ ὀλίγους θαυμαστάς, ἔγραψα εἰς τὸν Ματὼ καὶ τοῦ ἐζήτησα τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὴν πόλιν μας.

Ὁ συμπαθὴς καλλιτέχνης εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ ἀμέσως μὲ μίαν εὐγενεστάτην ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν παραθέτω κατωτέρω, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφαίνεται ὅλη ἡ καλλιτεχνική του ψυχή.

Παρίσιοι 21]12]26

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Πιστεύσατέ με ὅτι ἡ ἐπιστολή σας τῆς 14ης τρέχοντος μὲ συνεκίνησεν ὑπερβολικά.

Ἐπιμένω νὰ σᾶς ἐκφράσω ὅλην τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ μοῦ ἐπροξένησεν ἡ βεβαίωσίς σας διὰ τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἔχει τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δεικνύει τὸ ἑλληνικὸν κοινόν. Καμμία ἄλλη ἔκφρασις δὲν μοῦ εἶνε περισσότερον ἀκριβὴ καὶ πολύτιμος, διότι ἡ εὔνοια τοῦ λαοῦ σας, ἐμπνευσμένου ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα φῶτα τοῦ θυμασίου παρελθόντος του, εἶνε διὰ τὸν καλλιτέχνην ἡ μεγαλειτέρα τιμὴ ποῦ δύναται νὰ τοῦ προσφερθῇ.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐρώτησίν σας σχετικῶς μὲ τὰς Ἀθηνῶν ἐντυπώσεις μου, ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ ὀλιγοχρόνιος παραμονή μου εἰς τὴν ὡραίαν σας πόλιν δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ μελετήσω σοβαρῶς καὶ ἐπισταμένως τὰ κατ' αὐτήν, καὶ τοῦτο διότι μὲ ἠμπόδισαν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσχολίαι μου.

Ἐν τούτοις ἐνθυμοῦμαι καὶ ἀναπολῶ πάντοτε μὲ εὐχαρίστησιν τὴν βαθειὰ συγκίνησι τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασα ἐπάνω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἐνώπιον τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ Νοῦ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων πολυτίμων κειμηλίων μιᾶς ἐποχῆς Καλλονῆς καὶ Μεγαλείου. Ὁ Ἄρειος Πόγος ὅλως ἰδιαιτέρως μοῦ ἔκινησε τὴν προσοχήν διότι εὑρῆκα εἰς αὐτὸν μίαν ἰσυνατὴν ἐντύπωσιν εὐγενείας. Αὐτὴ ἡ μεγαλοπρέπεια ἐν τῇ ἀπλότητι εἶνε ἰδιαιτέρως συγκινητική, ὅταν μάλιστα λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπον προτοφέρθησαν τὰ μεγαλείτερα διδάγματα τοῦ κόσμου.

Θὰ ἤμην καταγοητευμένος ἐὰν μίαν ἡμέραν μοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ξυνηθῶ νὰ ἀναπολήσω ὀκριβὲ τερον αὐτὸ τὸ Παρελθὸν τὸ πλῆρες λαμπρότητος, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ καὶ θὰ προκαλῇ πάντοτε τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν καλλιτεχνῶν.

Δεχθῆτε κτλ.

Λεὼν Ματὼ

Μετὰ τὴν εὐγενῆ καὶ κολακευτικωτάτην δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐπιστολήν, δὲν μοῦ μένει νὰ προσθέσω τίποτε ἄλλο. Θὰ ἐπιθυμοῦσα μόνον καὶ ἐγώ, εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ὡραίων του λόγων, νὰ τοῦ εὐχηθῶ ὅπως ἡ νεοσυσταθεῖσα ἑταιρία «Paris-International-Films» εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ τῆς ὁποίας ἐξελέγη καλλιτεχνικὸς διευθυντής, σημειώσῃ μεγάλας ἐπιτυχίας καὶ τοῦ παρέσχῃ εἰς τὸ μέλλον νέους θριάμβους καὶ νέας δόξας διὰ τὴν ἐπίστεψιν τῆς, ὑπερπλήρους καλλιτεχνικῆς του καρριέρας.

Βίκτωρ Παπαμιχάλης

Η ΑΡΛΕΤ ΜΑΡΣΑΛ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ἡ ὡραιοτάτη Ἀρλὲτ Μαρσὰλ ἥτις τόσης συμπαθείας ἐν Ἑλλάδι, ποὺ δεκαημέρου παρέμεινε ἐν Παρισίοις προερχομένη ἐκ Χολλυγοὺντ μὲ τὸν ὁκοπὸν νὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἑβδομάδας εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν χάριν ἀναπαύσεως καὶ διασκεδάσεως.

Ὁλόκληρος ὁ στρατιὰ δημοσιογράφων ἐπεσκέφθη τὴν δημοφίλη Γαλλίδα καλλιτέχνιδα, ζητοῦσα εἰς αὐτὴν ὁλιγόλογες ἐπὶ τῶν μελλοντικῶν της σχεδίων, ὡς καὶ τὰς ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου ἐντυπώσεις της.

Ἡ συμπαθὴς Ἀρλὲτ Μαρσὰλ εὐχαριστεῖται πρὸ ἀποδεξόδου ἀναγκάσθη νὰ ὑποφέρθῃ εἰς τοὺς ἐνοχλητικούς της ἐπισκέπτας ὅτι δὲν θὰ παραλείψῃ νὰ προβῇ εἰς τὰς ζητουμένας δηλώσεις. μόλις ἀνεπαυθῇ ἐκ τῆς κοπώσεως τοῦ ταξειδίου της.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς ἀναγγέλοντες ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐξηφαλίσαμεν τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀλησμόνητου «Πυρογοδεσποίνης» ἐκ τῆς ἐν Ἀμερικῇ παραμονῆς της, ἃς ἡ γόνδα Ἀρλὲτ Μαρσὰλ ὑποσχέθη ὅτι θὰ γράψῃ εἰδικῶς διὰ τὸν «Κίνημ. Ἀστέρα» ὅστις πάντοτε τὴν ἐνεθάρυνε εἰς τὰς εὐγενεῖς της καλλιτεχνικὰς προσπαθείας.

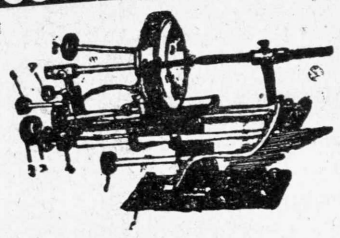

ΣΤΑΜΟΣ Β. ΣΤΑΜΕΛΟΣ

ΛΑΜΠΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ διὰ κάθε κινηματογραφικὴν μηχανήν, 30 ο)ο Οἰκονομία εἰς ρεῦμα καὶ εἰς ἄνθρακας

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ εἰς κάθε Κινηματογράφον.

ΑΝΘΡΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΟΛΛΑ. Διαρκὴς μεγάλη παρασκευὴ καθαθήκη ἐξαιρέτων ποιοτήτων καθὼς καὶ ἁπάντων τῶν κινηματογραφικῶν ἐξαρτημάτων (μπομπίνες, ἀνρουλὲζ κλπ.)

ΤΑΙΝΙΑΙ. Αἱ καλλίτεραι ταινίαι ποὺ προβάλλονται σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀνήκουσι εἰς τὸν Οἶκον.

ΣΤΑΜΕΛΦΙΛΜ

Χαριλάου Τρικούπη 5. Γραμματοθυρὶς 56

Τηλεγρ. Διεύθυνσις Στάμελφιλμ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΚΟΥ» Ἀθῆναι 3—9 Ἰανουαρίου 1927

ΓΥΝΑΙΚΑ Α ΛΑ ΓΚΑΡΣΟΝ

(LA FEMME EN HOMME)

Φρέντυ Κάβερλυ . . . . . Carmen Boni

Παραγωγὴ Pathé Consortium Cinéma

ΤΑΙΝΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ CINÉ ORIENT—ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «ΤΡΙΑΝΓΚΛ»

Ὁ γηραιὸς Δοὺξ τοῦ Κιλμαρνὸκ ζοῦσε ἀπὸ πολὺν καιρὸ σὲ μιὰ ἀπέραντη ἰδιοκτησία του στὴν Ἰταλία, ἔχοντας ὡς μόνη συντροφιά του ἕναν ἔμπιστον ὑπηρέτην του.

Ὁ Δοὺξ ἦταν ἄνθρωπος ποῦ τοῦ ἄρεσε ἡ ἡσυχία καὶ γι' αὐτὸ προτίμησε νὰ κάθεται ἐκεῖ στὴν μοναξιὰ καὶ νὰ περνᾶ ἀθορύβως τὴ ζωή του. Τὸ ὠμορφο περιβάλλον, ὁ καθαρὸς ἀέρας, αἱ περιποιήσεις ποῦ εἶχε, τὰ πλούσια γεύματα, ἡ ὡραία γενικῶς ζωὴ ποῦ περνοῦσε σὲ κεῖνο τὸ μέρος τὸν ἔκαναν πειὸ νέο στὴν καρδιά.

Εἶχε ὅμως καὶ ἕναν υἱόν, ξαυμάσιον μουσικό, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν ξέρῃ καθόλου—τὸν εἶχε σχεδὸν ἀποκηρύξει—γιατὶ ἔκαμε τὸ σφάλμα νὰ νυμφευθῇ ἐξ ἔρωτος μιὰ χορεύτρια ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε ἕνα παιδί.

Σκληρὸς πατέρας ὁ Δοὺξ, ὅπως ὅλοι οἱ πατέρες εἰς αὐτὴς τὰς περιστάσεις, ἐκύτταζε μόνον τὸν ἑαυτόν του καὶ δὲν ρωτοῦσε ποτὲ νὰ μάθῃ τί ἀπέγεινε ὁ γυιός του μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ παιδί του.

Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια ὁ γηραιὸς Δοὺξ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ γυιός του ἀπέθανε. Δὲν ἐλυπήθη τόσον διὰ τὸν θάνατόν του, ὅσον διότι ἔχανε τὸν μόνον κληρονόμο του.

Καὶ ἕνα πρωὶ ποὺ ἐκάθητο στὸ κῆπο τῆς ἐπαύλεώς του καὶ συζητοῦσε μὲ τὸν ὑπηρέτη του ἔλαβε μιὰ φωτογραφία καὶ ἕνα γράμμα τὸ ὁποῖον περιεῖχε τὰ ἑξῆς:

«Σεβαστέ μου παπποῦ, σήμερα συμπληρώνω τὰ δέκα ἑπτά μου χρόνια. Σύμφωνα δὲ μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρός μου, ἡ πρώτη σκέψη μου εἶνε νὰ σᾶς στείλω τὴ φωτογραφία μου γιὰ νὰ μὲ γνωρίσετε. Σᾶς παρακαλῶ νὰ τὴν δεχθῆτε καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε πολὺ γιὰ τὴν μεγάλη τόλμη μου. Μὲ πολὺν σεβασμὸν Φρέντυ Κάβερλυ.

Ὁ Δοὺξ κυττάζοντας προσεκτικὰ τὴ φωτογραφία ποῦ κρατοῦσε στὰ χέρια του διέκρινε ἕνα πραγματικὰ ἀγγελικὸ πρόσωπο μὲ εὐγενέστατα χαρακτηριστικὰ ποῦ ἐπρόδιδαν τὴν καταγωγήν του. Ἀλλὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ γιὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ τὸ προερχόμενο ἀπὸ τὸν γάμον τοῦ μονάκριβου γυιοῦ του μὲ τὴ χορεύτρια, μιὰ γυναῖκα ὄχι τῆς τάξεώς του, τῆς ἀνατροφῆς του, τῆς ἀξίας του, καὶ ἔλεγε στὸν ὑπηρέτη του.

— Οὔτε θέλω ν' ἀκούσω τίποτε γι' αὐτὸ τὸ παιδὶ ποῦ, σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲ μ' ἐνδιαφέρει καθόλου τώρα ποῦ ἔχασα ἐγὼ τὸ παιδί μου.

— Ναὶ κύριε Δοὺξ, ἀλλὰ ξέρετε, τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ σεβασμὸ ὁ ὑπηρέτης...

— Τί θέλεις νὰ πῇς;

— Θέλω νὰ πῶ κύριε Δοὺξ ὅτι πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῆτε καὶ νὰ προστατεύσετε ὅσον μπορεῖτε τὸν ἔγγονό σας, διότι ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἐπειδὴ δὲν ἔχετε ἀπογόνους, θὰ χαθῇ τὸ ὄνομά σας διὰ παντός... Σᾶς συμφέρει αὐτό;

— Ἔχεις δίκιο, προσέθεσεν ὁ Δοὺξ, πεισθεὶς ἀπὸ τὰ λόγια του.

Καὶ ἐπειδὴ πράγματι δὲν ἤθελε νὰ χαθῇ τὸ ὄνομά του μετὰ τὸν θάνατό του, ἐπεφόρτισε τὸν ὑπηρέτη του νὰ τρέξῃ πρὸς συνάντησιν τοῦ νέου καὶ νὰ τὸν παρουσιάσῃ ἐνώπιόν του.

Τὴν ἑπομένην ἀκριβῶς ὁ ὑπηρέτης ἐκτελῶν τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του ἐπῆγε γιὰ νὰ ὁρῇ τὸν νέον. Ἀλλὰ ἔμεινε κατάπληκτος. Διότι ἀντὶ νὰ ἴδῃ τὸν νέον ποὺ περίμενε εἶδε μιὰ ὡραιωτάτη νέα, ἀγγελικῆς μορφῆς μὲ κομμένα μαλλιά. Ἐστενοχωρήθη μάλιστα ὑπερβολικά, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Δοὺξ ἐπείσθη νὰ προστατεύσῃ τὸν ἔγγονό του νομίζοντας ὅτι ἦτο ἀγόρι καὶ ὄχι κορί σι.

Ἡ Φρέντυ ἐπέμενε νὰ τὴν πάρῃ στὴν ἔπαυλι τοῦ παππποῦ της, ἀλλ' ὁ ὑπηρέτης γνωρίζοντας ὅτι θὰ ἐθύμωνε ὁ Δοὺξ δὲν ἐδέχετο ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Τὴν ἐχαιρέτισε λοιπὸν καὶ ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν γιὰ νὰ ἐπιβιβασθῇ τοῦ σιδηροδρόμου. Σὲ λίγο ἔβλεπε καθήμενον δίπλα του μέσα στὸν ἑκγκὸν λὶ ἕνα ὡραῖον νέον ὅστις δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ ἡ Φρέντυ. Κατ' ἀρχὰς δὲν τὴν ἐγνώρισε ἀλλὰ κατόπιν μιᾶς συζητήσεως ποὺ ἤρχισαν μεταξύ των, ὁ ὑπηρέτης κατάλαβε τὴ φάσα ποὺ ἐπαίζετο, καὶ στὸ τέλος ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ τὴν πάρῃ μαζί του, ὑποσχεθεὶς ὅτι δὲν θὰ ἐφανέρωνε τὸ μυστικὸ εἰς τὸν κύριό του.

Ὁ γέρων Δοὺξ μόλις εἶδε τὸν ὑποτιθέμενον ἐγγονό του παρ' ὀλίγον νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴ χαρά του, Ἔβλεπε πειά, ἐπείθετο ὅτι τὸ ὄνομά του θὰ διαιωνίζετο. Ὅταν μάλιστα ἔμαθε πῶς ἦτο τέλειος σπόρτσμαν ἔμει ε ἐνθουσιασμένος καὶ δὲν ἤξευρε τι νὰ τοῦ κάνῃ καὶ πῶς νὰ τὸν περιποιηθῇ.

Ἐπέρασεν ἔτσι ἀρκετὸς καιρὸς καὶ τὸ μυστικὸν τὸ ἐγνώριζαν μόνον ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ὑπηρέτης τοῦ δουκὸς οἱ ὁποῖοι δὲν ἔσταζαν λέξι ἀπὸ τὸ στόμα των, ἀλλὰ περίμεναν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἴδοῦν τὸ τέλος τῆς ὡραίας αὐτῆς φάσας.

Τὰ πράγματα ὅμως ἀσχίζουν νὰ γίνωνται σοβαρότερα. Ὁ δοὺξ ἐρευνᾶ ἐπάνω στὰ διάφορα χαρτιὰ τοῦ γραφείου του εὑρίσκει μίαν ἐπιστολὴν τῆς πριγκιπίσσης Μαρίας τῆς Δανιμαρκίας διὰ τῆς ὁποίας τοῦ ἀνήγγελε ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας πρόκειται νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ.

Συμφώνως μὲ τὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔπρεπε νὰ ὑποδεχθῇ τὴν πριγκήπισσαν κατὰ τὴν ἄφιξίν της κόρη προερχομένη ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ δουκός, ὁ ὁποῖος ἀνησυχεῖ τρομερὰ διότι εἶχε δυστυχῶς ἔγγονον, ἀντὶ ἐγγονῆς.

Ἡ Φρέντυ πληροφορηθεῖσα τὰ συμβαίνοντα ἔτρεξεν ἀμέσως στὸ δωμάτιό της, ἔβγαλε τὰ ἀνδρικὰ ροῦχα, ἐφόρεσε μιὰ θαυμασία γυναικεῖα τσαλέττα καὶ σὲ λίγο ὑπεδέχθη ἐπισήμως τὴν ἀφιχθεῖσαν πριγκήπισσα.

— Ποία εἶσθε, τὴν ἐρωτᾶ, ἡ πριγκήπισσα.

— Εἶμαι ἡ ἐγγονὴ τοῦ δουκός.

Ὁ δοὺξ τὰ ἔχασε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅταν εἶδε τὸν ἔγγονό του μετεμφιεσμένον καὶ ἠναγκάσθη νὰ τὸ βεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς, ἐνῷ ὁ γραμματεύς του καὶ ὁ ὑπηρέτης του ἱστάμενοι ὀπισθέν του εἶχαν ξεκαρδισθῇ στὰ γέλοια...

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ ποὺ ἡ ἐγγονὴ τοῦ δουκὸς ἐκάθητο στὸν κῆπο εἶδε νὰ εἰσέρχεται ἕνα αὐτοκίνητον τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον δύο κύριοι, ὁ εἷς ἐκ τῶν ὁποίων θέλοντας νὰ τὴν πειράξῃ τῆς εἶπε:

—Ἔχετε, δεσποινίς, ὡραῖες γάμπες!!!

—Εἶσθε ἀναιδέστατος, τοῦ ἀπαντᾷ...

—Φταῖνε τὰ... κοντά σας φορεστάνια, τῆς ἀνταπαντᾷ ὁ ἄγνωστος κύριος καὶ φεύγει.

* * *

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ ἴδιος αὐτὸς κύριος παρουσιάζετο ἐνώπιον τοῦ δουκὸς, καὶ δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν Χριστιαν, τὸν υἱὸν τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας, ὁ ὁποῖος γοητευθεὶς ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῆς νέας τὴν ἐζήτησεν εἰς γάμον.

Ὁ δοὺξ τὰ ἔχασε κυριολεκτικῶς. Νὰ πῇ ὄχι τοῦ ἦτο δύσκολον. Νὰ πῇ ναί, ἐσκέπτετο ὅτι θὰ ἐξετίθετο στὴν πριγκήπισσα, διότι, ὡς ὑπέθετε, θὰ ἀνεκαλύπτετο ὅτι ἡ ὁ ἔγγονὸς ἀντὶ ἐγγονῆς. Εὑρίσκετο πρὸ διλήμματος καὶ δὲν ἤξευρε ἀκριβῶς τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ... Ἐπῆγε λοιπὸν νὰ συμβουλευθῇ εἰς τὸ πυραπλεύρως δωμάτιον τὸν... ἐγγονόν του καὶ ν' ἀποφασίσουν μαζὶ περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἡ Φρέντυ συνεννοηθεῖσα προηγουμένως μὲ τὸν Χριστιαν ἦτο γυρμένη ἐπάνω στὸ κρεβάτι της καὶ προσεποιεῖτο ὅτι ἐκοιμᾶτο. Ὁ δοὺξ πλησιάζει σιγὰ-σιγὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν ξυπνήσῃ. Φέρει τὸ μονόκλ του καὶ τὴν κυττάζει προσεκτικά, ὁπότε μὲ τὰ πονηρὰ γεροντίστικα μάτια βλέπει χωρὶς νὰ θέλῃ τὰ πλούσια στήθη της. Τρέμει καὶ μένει κατάπληκτος ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητον αὐτὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴν ζωήν.

Ἡ Φρέντυ ἀναγκάζεται τότε νὰ τοῦ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα καὶ ζητεῖ νὰ τὴν συγχωρήσῃ διὰ τὴν φάρσαν ποὺ ἔπαιξεν εἰς βάρος του.

Ὁ δοὺξ, ἐπειδὴ ἦτο πλέον ἐκτιθεμένος εἰς τὴν πριγκήπισσαν Μαρίαν καὶ τὸν υἱόν της, ἔδωσε τὴν συγκατάθεσίν του διὰ νὰ γίνουν οἱ γάμοι...

Ἔτσι ἡ Φρέντυ χάρις εἰς τὴν μεγάλην της ἐξυπνάδα, κατώρθωσε ὅ,τι ποθοῦσε.

Η ΚΙΝΗΜΑΤ. ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Κινημ. «Ὄπερα».—*Προεβλήθησαν τὰ ἔργα, «Ἀγνὴ Σουζάνα» καὶ «Ὁ Μαΐστας κατὰ τῶν πειρατῶν» ἀμφότερα μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Λαὸς προσεχῶς ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Βαλεντίνο «Ὁ υἱὸς τοῦ Σεΐχ».*

Κινημ. «Μελέκ».—*Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τσετσακῶ», «Δύο σύζυγοι διὰ μίαν γυναῖκα» μὲ τὸν Ρέτζιναλ Ντένυ καὶ «Μιὰ γυναῖκα σὲ πλειοδοσία» μὲ τὴν Ἐλεάνορ Μπόαρτμαν.*

Κινημ. «Ἀλάμπρα».—*Προεβλήθη μὲ πολὺ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Ὁ Δὸν Χ ὁ υἱὸς τοῦ Ζορρώ» μὲ τὸν Ντούγκλας Φαίρμπανγκς. Ἤδη προβάλλεται τὸ ἔργον* Le Diamant Rose».

Κινημ. Μαζίκ».—*Προεβλήθησαν «Ἡ Εὐρώπη στὶς φλόγες» καὶ «Ἡ μαμζὲλ Μοντίσι» μὲ τὴν Κορὶν Γκρίφιθ.*

Κινημ. «Μοδέρν».—*Προεβλήθησαν τὰ ἔργα, «Οἱ σαλτιμπάγκοι» εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνει μέρος τὸ μεγαλείτερον ἱπποδρόμιον τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ «Ὁ ἀποστάτης» ἕνα σοῦπερ-φίλμ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ἦτο ἀφάνταστη.*

Κινημ. «Ἐπουάλ».—*Προεβλήθησαν αἱ κωμῳδίαι «Παλὴ ροῦχα» μὲ τὸν Κοῦγκαν καὶ «Ὁ γερόπαλος» μὲ τὸν Χάρολδ Λόϋδ.*

Κινημ. «Κιούμέτ».—*Προεβλήθη «Ἡ τραγῳδία τῶν Χασβούργων» μὲ τὴν Μορία Κ ρντα.*

Κινημ. «Σίκ».—*Προεβλήθησαν «Τὸ παιδὶ τοῦ Τσίρκου» καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἡ ἐκπαιδευτικὴ ταινία «Πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὠμορφιά».*

Φαίδων Ναζλόγλου

Ὁ μεγάλος ρῶσσος καλλιτέχνης, ὁ ἀγαπημένος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ εἰς μίαν σκηνὴν τοῦ ἔργου «Μιχαὴλ Στρογγόφ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

"ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ,,

Παραγωγὴ «Mappemonde Film»

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ»)

Τὸ φίλμ αὐτὸ τοῦ Ροζὲ Λιόν ἂν καὶ ἔχει ἀρκετὰ προτερήματα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι σκηνοθεσίαν ἐπιμελημένην, φωτογραφίαν ἄμεμπτον καὶ ὑπόκρισιν τῶν ἠθοποιῶν μᾶλλον ἱκανοποιητικήν, δὲν στερεῖται καὶ ἐλαττωμάτων. Ἡ ἀνταπαράστασις τοῦ «Bal des Quat'z Arts» εἶνε πολὺ ἱκανοποιητικὴ καὶ ἀξία ἐπαίνων. Ἡ Τζίνα Παλὲρμ εἰς τὸν κύριον ρόλον δὲν ὑστερεῖ διόλου, ἰδίως εἰς τὰς δραματικὰς σκηνάς. Ἐπίσης καλοὶ ὁ Ζὼρζ Κολίν, ἡ Ζὶλ Κλαρὺ καὶ ὁ Μαξουντιάν.

"ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΕΡΩΣ,,

Παραγωγὴ «Goldwyn»

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Μοντιά»)

Ἕνας ὕμνος πρὸς τὸν ἔρωτα, τὸν μεγαλείτερον ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τὰς κοινωνικὰς συνηθείας, τὸν μὴ ὑποχωροῦντα ἐνώπιον καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου, ἕνα ρωμαντικὸ ἐρωτικὸ ποίημα, αὐτὸ εἶναι τὸ φίλμ τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε ὁ Ἄλαν Κρόσλαντ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μυθιστορήματος «Τρεῖς Ἑβδομάδες» τῆς Ἔλυνορ Γκλύν. Τὸ φίλμ, τοῦ ὁποίου ὁμολογουμένως τὸ σενάριο ἔχει ἀρκετὰς ἀδυναμίας, κερδίζει χάρις εἰς τὴν θαματικότητά του καὶ εἰς τὴν πλουσιωτάτην καὶ ἀρκετὰ καλαίσθητον σκηνοθεσίαν του. Ἐὰν παρίδωμεν μερικὰς τεχνικὰς ἀτελείας, δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν σκηνοθέτην διὰ τὰ καλλιτεχνικὰ καὶ πλούσια ντεκὸρ τοῦ ἔργου του, ἐντὸς τῶν ὁποίων παιγνιδίζει καὶ ἀνταγωνίζεται μὲ τέχνην, ὁ φωτισμός. Ἡ Ἕλλυν Πρίγκλ εἰς τὸν κύριον ρόλον μεταχειρίζεται ὅλα της τὰ φυσικὰ θέλγητρα καὶ εἶναι μιὰ γοητευτική, ὡραία καὶ κομψὴ βασίλισσα καὶ ἀποτελεῖ μὲ τὸν Κόνραδ Νάγκελ ἕνα πολὺ συμπαθητικὸν ζεῦγος.

"Ο ΚΛΟΟΥΝ,,

Παραγωγὴ Chadwick Pictures Corp.

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλέντιτ»)

Ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς Λάρρυ Σέμον, γνωστὸς εἰς τὸ κοινὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ζιγκοτώ, ἐγκαταλείψας τὰς διπράκτους κωμῳδίας ἐμφανίζεται πλέον μόνον εἰς μεγάλα ἔργα. Ὁ "Κλόουν,, χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ τίποτε τὸ πρωτότυπον ἢ ἐξαιρετικὸν εἶναι μία ἐλαφρὰ κωμῳδία, χωρὶς ἀξιώσεις, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ τις εὐχαρίστως. Ὁ Ζιγκοτὼ εὑρίσκει καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ἀκροβατικά του χαρίσματα. Παρὰ τὸ πλευρόν του διακρίνομεν ἕνα μαθρον, ὁ ὁποῖος ὁμολογουμένως εἶναι ἀντάξιος σύντροφός του.

"ΜΙΑ ΝΕΑ ΝΤΥΜΠΑΡΡΥ.,

Παραγωγὴ «Felsom-Film»

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Οὔφα-Πάλας»)

Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἐκ τῶν τελευταίων ἔργων τὰ ὁποῖα «ἐγύρισε» ὁ Alex Co da εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Ἀμερικήν. Ὁμολογῶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι δὲν μοῦ ἤρεσε διόλου τὸ θέμα τῆς ταινίας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀρχίζει ὡς κοινοτάτη ἠθογραφία διὰ νὰ μεταβληθῇ ἀργότερον εἰς περιπετειῶδες ἔργον καὶ νὰ καταλήξῃ μὲ τὴν εὐτυχῆ ἀλλὰ πολὺ συμβατικὴν λύσιν τῆς ἑνώσεως τῶν δύο ἐρωτευμένων νέων. Ἀλλὰ μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ συγχαρῶ τὸν Alex Corda διὰ τὴν καλαισθησίαν μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἐσκηνοθέτησε. Εἰς παλαιότερα ἔργα του, καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἀλησμόνητον «Ὁ Χορευτὴς τῆς Κυρίας», μᾶς ἔκαμε νὰ ἐλπίζωμεν πολλὰ ἀπ' αὐτόν. Εἰς τὴν «Νέαν Ντυμπαρρύ», ἐπιδεδειγμένος πλήρως τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας ἐστηρίξαμεν ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ σκηνοθεσία του εἶναι ἀκριβής, λεπτή, καλαίσθητος καὶ πλουσία, καὶ τὴν διακρίνει, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἕνα ἀνώτερον καὶ ραφινάρισμένο γοῦστο. Αἱ σκηναὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἔχουν πολλὴν ζωήν. Τὸ ἀριστοκρατικὸ παρισινὸ ντάνσιγκ μὲ τὴν παράξενη ντεκορασιόν του, ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πρωτοτυπίαν του. Ἐπίσης πολὺ ἐπιτυχημέναι εἶνε καλημεριναὶ νυκτεριναὶ ἀπόψεις τοῦ Παρισιοῦ μὲ τὰς φωτισμένας διαφημίσεις. Ἡ ὑπόκρισις τῶν ἠθοποιῶν εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητική. Ἡ Μαρία Κόρντα, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται διαρκῶς πρὸς τὸ καλλίτερον ἐπιτυγχάνει καὶ πάλιν μίαν ὡραίαν δημιουργίαν. Ἡ μεγάλη καὶ ἀληθινὴ αὐτὴ καλλιτέχνις μὲ τὰ ὑπέροχα μάτια, μᾶς ἀπέδειξε μὲ τὰς τελευταίας καὶ τόσον διαφορετικὰς ἐμφανίσεις της ὅτι κατέχει εἰς μεγάλην κλίμακα ποικιλίαν ἐκφράσεων καὶ ὅτι δύναται νὰ κρατήσῃ ἐπιτυχῶς οἱονδήποτε ρόλον. Οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ τὴν συνοδεύουν ἱκανοποιητικὰ καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ἁρμονικὸν σύνολον.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Παραγωγὴ «Παραμάουντ»

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Κοσμικὸν»)

Ἡ σάτυρα αὕτη κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας δὲν στερεῖται πρωτοτυπίας. Ἰδίως ἡ ἀρχὴ εἶναι ἀξιοσημείωτος. Ὁ Ραϋμὸν Γκρίφφιθ εἰς τὸν ρόλον τοῦ μοντέρνου διαβόχου παίζει μὲ πολὺ μπρίο καὶ χιοῦμορ καὶ κατορθώνει χωρὶς ὑπερβολικοὺς μορφασμοὺς καὶ χειρονομίας νὰ προκαλῇ τὸν γέλωτα. Εἶναι ἕνας λεπτότατος κωμικός, ὁ ὁποῖος ὁρισμένως εἰς μέλλον πολὺ σύντομον θὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν κορυφαίων τοῦ εἴδους του. Ἡ Μαίρη Μπρᾶιαν εἶναι ἡ χαριτωμένη σύντροφός του, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν διστάζει νὰ μετατρέψῃ τὸ βασίλειόν του εἰς δημοκρατίαν.

Στέφανος Κώστια

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΖΙΛΑΧ

Ταινία Ὠμπὲρ

(Προεβλήθη εἰς τὸ «Πάνθεον»)

Ὑστερα ἀπὸ ἔκλειψιν ἑνὸς ἔτους σχεδόν, ἡ Φρὰνς Ντελιὰ ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ εἰς τὸν «Πρίγκηπα Ζιλὰχ» τοῦ Ζὶλ Κλαρετί.

Ἡ ὑπόκρισις τῆς Γαλλίδος καλλιτέχνιδος ἦτο τόσον τελεία ἰδίως εἰς τὰς δραματικὰς σκηνὰς ὡς καὶ εἰς ἐκείνας τῆς τρέλλας της, ὥστε δὲν διστάζω νὰ συμφωνήσω ἀπολύτως μὲ τὸν κριτικὸν ὅστις ἀπεφάνθη ὅτι ὁ «Πρίγκηψ Ζιλὰχ» εἶναι μία ἀπὸ τὰς τελειοτέρας δημιουργίας τῆς Ντελιά.

Καὶ ὁ Ζένικα Μισίριο ἐφάνη καθ' ὅλα ἀντάξιος τῆς πρωταγωνιστρίας ἀποδώσας μὲ θαυμαστὴν εὐσυνειδησίαν τὸν ρόλον τοῦ πατριώτου καὶ ἰδεολόγου «Πρίγκηπος Ζιλὰχ».

Παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσω καὶ τὸν συμπαθέστατον Ζὰν Ντεβίλντ ὅστις παρουσίασεν ἐπίσης ἕνα τέλειον τύπον ἐραστοῦ, παίξας ἀφόγως τὸν ρόλον τοῦ Μιχαὴλ Μενκό.

Ἀπὸ σκηνοθετικῆς ἀπόψεως ὁ «Πρίγκηψ Ζιλὰχ» μᾶς παρουσίασεν ἕνα σύνολον ἐξαιρετικὰ ἐπιμελημένον μὲ θαυμάσια τοπεῖα τῆς Φλωρεντίας ὅπου ἐλήφθη μέγα μέρος τοῦ φίλμ, ἀκτὰς λουτροπόλεων, Παρισινὰ σαλόνια κλπ. Τελειώνω ἐπαναλαμβάνουσα ὅτι ὁ «Πρίγκηψ Ζιλὰχ» ὑπῆρξε μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς Φρὰνς Ντελιὰ κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ θαυμασταί της εὐλόγως θ' ἀναμένουν νὰ τὴν θαυμάσουν καὶ εἰς τὰ ἑπόμενα δύο φίλμ της, ἤτοι «Τὸν δρόμον πρὸς τὴν δόξαν» καὶ τὴν «Προσωπογραφίαν τῆς γιαγιᾶς».

Ἴρις Σκαρβαίου

ΤΑ ΝΕΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ

Ο ΚΤΗΝΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πρωταγωνιστεῖ ὁ διάσημος καλλιτέχνης Λὸν Τσάνεϋ

ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ — ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ «*ΤΡΙΑΝΓΚΛ*»

Στὴν ἄκρη ἑνὸς δρόμου, μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι μιᾶς τρομερῆς νύχτας, κάποιο ἀνθρωπόμορφο τέρας μὲ τὰ μάτια φοσφορίζοντα. Τὸ ὅλον του, ἡ στάσις του, αἱ κινήσεις του, δείχνουν ὅτι καιροφυλακτεῖ τὴν λείαν του.

Ἔξαφνα ἐμφανίζεται ἕνα αὐτοκίνητο τρέχον μὲ ἐλιγγιώδη ταχύτητα. Ὁ σωφὲρ του λόγῳ ὀπτικῆς παραισθήσεως νομίζει ὅτι ὁ δρόμος στὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἔχει στροφὴ καὶ τὸ αὐτοκίνητον κρημνίζεται μέσα στὴ χαράδρα. Καὶ παράδοξο πρᾶγμα, τὸ πτῶμα τοῦ σωφὲρ, παρὰ τὰς καταβληθείσας ὑπερανθρώπους προσπαθείας τῶν ἀστυνομικῶν τῆς περιοχῆς ἐκείνης δὲν ἀνευρέθη.

Ἐν τούτοις κάποιος τίμιος νέος Τζὼν ὀνόματι, ἐρωτευμένος μὲ τὴν νέαν Μπέττυ γιὰ τὰ κάμῃ ἐξαιρεκὴ τι ἐντύπωσι στὰ μάτια τῆς ὡραίας του καὶ νὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ἀντίζηλό του Ἀμὸς Χάγκ, ποζάρει ὡς ντέτεκτιβ καὶ προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν τόσον μυστηριωδῶς ἐξαφανισθέντα σωφέρ.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του ὁ Τζὼνη ζητεῖ ἐπειγόντως τὰς συμβουλὰς ἑνὸς ἀληθινοῦ ἀστυνομικοῦ, διαταχθέντος νὰ μεταβῇ ἐκεῖ καὶ ὁ ὁποῖος τοῦ λίγει ὑπὸ τύπον ὁδηγιῶν διάφορα ἐξωφρενικὰ καὶ ἀνόητα πράγματα ποῦ δὲν εἶχαν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἔτσι συνεχίζει τὰς ἐρεύνας. Ἔχει ἀλλωστε πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ὁπωσδήποτε.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν ὁ Ἀμὸς Χάγκ ποῦ εἶχε ὀργῇ ἐπ' αὐτοκινήτου περίπατο μὲ τὴν Μπέττυ, παθαίνει στὸ ἴδιο ἀκριβῶς μέρος ποῦ ἐκαιροφυλακτοῦσε τὸ ἀνθρωπόμορφο τέρας, τὸ ἴδιο ἀτύχημα, κρημνίζονται κάτω στὴ χαράδρα καὶ δὲν ἀνευρίσκονται. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ νέον αὐτὸ δυστύχημα προδίδει κυριολεκτικῶς κατάπληξιν, κανεὶς δὲ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὶ μυστήριο ἔκρυβε τὸ μέρος ἐκεῖνο. Αἱ ἔρευναι τῶν ἀστυνομικῶν ἐγίνοντο χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Ὁ Τζὼνη, ἐφαρμόζων τὰς ἐξωφρενικὰς ὁδηγίας τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀστυνομικοῦ, ἔφθασε εἰς τὰ Σανατόρια τοῦ δόκτορος Ἔδουαρδ, ὅστις ὡς ἐλέγετο, ἔμενε κατάκλειστος ἐκεῖ μέσα. Ριψοκινδυνεύει καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ σανατορίου αὐτοῦ ὅπου φρικαλέαι ἀποκαλύψεις τὸν κατατρομάζουν καὶ τὸν κάνουν σὰν τρελλό. Βλέπει ἕναν ἄνθρωπο πάσῃ φαινόντανε σὰν νεκρὸς νὰ κάθεται ἐπάνω σ' ἕνα ἠλεκτρικὸ κάθισμα. Μετ' ὀλίγον ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του ἕνας ἄλλος παράξενος ἄνθρωπος ποῦ τὸν κυττοῦσε κάπως παράξενα καὶ ὕποπτα καὶ τοῦ λέγει ὅτι ὀνομάζεται: δόκτωρ Ζίσκα καὶ διευθύνει τὸ σανατόριον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου δόκτορος Ἔδουαρδ.

Ὁ Τζὼνη τὸν ἐρωτᾶ ποιὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἠλεκτρικοῦ καθίσματος καὶ πληροφορεῖται ὅτι εἶνε ἕνας νοσηλευόμενος τὸν ὁποῖον κρατεῖ ἐκεῖ ἐν ληθαργικῇ καταστάσει διὰ τὰς ψυχικάς του παρατηρήσεις.

Σὲ μιὰ αἴθουσα λίγο πειὸ πέρα ὁ Τζὼνη κατά-

πληκτος βλέπει τὸν Ἀμὸς Χὰγκ δεμένον καὶ τὴν Μπέττυ νὰ μεταφέρεται στὰ χέρια ἀπὸ ἕνα μαῦρον, στὸ χειρουργικὸ τραπέζι ὅπου ὅλα ἦσαν ἕτοιμα γιὰ νὰ γίνῃ ἐγχείρησις. Εὑρίσκεται προφανῶς εἰς τὸ καταφύγιον κάποιου τρελλοῦ χειρούργου ζητοῦντος νὰ ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικὸ τῆς ζωῆς, διὰ τῶν ἀνατομικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ σώματος μιᾶς ζωντανῆς πτρέβένου.

Ὁ Τζῶνη βλέποντας ὅλ' αὐτὰ τὰ περίεργα πράγματα τὰ χάνει κυριολεκτικῶς καὶ φεύγει ἀμέσως ἀπ' ἐκεῖ γιὰ νὰ πάῃ νὰ φέρῃ ἐνισχύσεις. Μόνος του ἂν θελήσῃ νὰ κάμῃ τίποτε πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Μπέττυ, ἀσφαλῶς θὰ ἀποτύχῃ.

Δὲν ἐπέρασε πολὺ ὥρα καὶ ὁ Τζῶνη μὲ πολλοὺς ἄλλους ποῦ ἐκάλεσεν εἰς βοήθειαν γιὰ κάθε ἐνδεχόμενον, ἔφθασεν εἰς τὸ Σανατόριον. Καὶ ἔφθασεν εἰς στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ ἔπρεπε καὶ ἠμπόδισε μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του τὸν μανιακὸν ἐκεῖνον ποῦ ἦταν ἕτοιμος νὰ τρυπήσῃ τὸ σῶμα τῆς νέας...

Σιγὰ σιγὰ τώρα ὅλα ἤρχισαν νὰ ἐξηγοῦνται καὶ νὰ λάμπῃ ἡ ἀλήθεια. Τὸ Σανατόριον δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ τὸ ἄσυλον φρενοβλαβῶν τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ δόκτορος Ἔδουαρδ, ὅπου ἕνας ἐκ τῶν ἐγκλείστων, ὁ δόκτωρ Ζίσκα, εἶχε κατορθώσῃ νὰ τὸν ἀπομονώσῃ μέσα σὲ κάποιο δωμάτιο. Ἐπίσης ἀπεμόνωσε καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τοῦ ἀσύλου καὶ εἶχε καταρτίσει ἐδικὸν προσωπικὸν ἀπὸ διαφόρους ρελλτοὺς αὐτὸς δὲ ἦτο ἐπὶ κεφαλῆς των καὶ διηύθυνε τὰ πάντα. Ἡ τρέλλα των τοὺς ἔκανε νὰ χρησιμοποιοῦν τὴ χαράδρα καταλλήλως, νὰ πίπτουν διάφορα θύματα ἐκεῖ καὶ κατόπιν νὰ τὰ μεταφέρουν εἰς τὸ ἄσυλον γιὰ νὰ κάνουν πειράματα.

Ἡ Μπέττυ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπελευθερωθεῖσα ἀτὸ τὸ μαρτύριον ποῦ ἐποιόκειτο νὰ ὑποστῇ, ηὐχαρίστησε τὸν Τζῶνη καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι της δεχθεῖσα νὰ γίνῃ σύζυγός του.

Ἔτσι ὁ ἐρασιτέχνης ντέτεκτιβ ἐθριάμβευσε πρὸς λύπην τοῦ φίλου τῆς Μπέττυ ὁ ὁποῖος δὲν περίμενε ποτὲ ὅτι τὸ τρυφερόν του ἥμισυ θὰ ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀντιπάλου του.

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

ΚΑΡΫΥΡΑ, 20 Δεκεμβρίου. (Τοῦ περιοδεύοντος ἀντιπροσώπου μας).—«Ὅπου ἄλοῦν πολλοὶ κοκόροι, ἀργεῖ νὰ ξημερώσῃ» λέγει τὸ σοφὸν λαϊκὸν ἀπόφεγμα καὶ δὲν θὰ εὑρεσκαν ὡρισμένως τόσον πολὺ ἐναρμονισμένην τὴν θέσιν του ἄλλοῦ, ὅσον εἰς τὸν κινηματογράφον τῆς Κερκύρας, ὁ ὁποῖος στεγάζεται εἰς τὸ κτίριον τοῦ Θεάτρου Ποικιλιῶν. Ποτὲ δὲν κατόρθωσα νὰ ἐξακριβώσω ἀπὸ ποῖα καὶ πόσα ἄτομα ἀποτελεῖται ἡ ἰδιοκτήρια τοῦ κινηματογράφου αὐτοῦ ἑταιρία ποῖος εἶνε ὁ διευθυντής της, ποῖος τέλος πάντων προΐσταται τῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὁπερατὲρ καταντᾷ νὰ εἶνε ἀπρόσιτος. Εὐκολώτερον ἐν ἐνὶ λόγῳ διακρίνει κανεὶς τὴν ἑταιρεῖαν μεθ' ἧς συνεργάζεται, ἀπὸ τὰς προβαλομένας ταινίας, παρὰ τοὺς ἐπιχειρηματίας αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις εἶνε ὅλοι κάτοικοι τῆς Κερκύρας καὶ πέρνουνε τὸν καφέ τους εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν τῆς πόλεως. Εἶνε δὲ τόσον ἄξιοι διὰ τὴν ἐπιχείρησιν αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ὥστε κατήντησε πλέον ὁ κινηματογράφος των νὰ μὴν ἑλκύει τὸ πλῆθος τῶν θαυμαστῶν του ἂν δὲν συνδυάζεται καὶ μὲ ἄλλου εἴδους θεάματα. Ὡς γνῆσιοι λοιπὸν ἔμποροι, οἱ κύριοι αὐτοί, καλῶς σκεφθέντες μετεκάλεσαν τελευταίως ἕνα οἰκτρὸν καὶ ἄθλιον «καλλιτεχνικὸν» νεουάττο, μὲ τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἀγωνίζονται νὰ συγκεντρώσουν τὸν τρεπόμενον εἰς φυγὴν κόσμον, ὁ ὁποῖος δὲν τοὺς χρεωστεῖ καὶ τίποτε διὰ νὰ ὑπομένῃ τὴν ἀποκλειστικὴν προβολὴν τῶν ταινιῶν τῆς περιφήμου «Φάναμετ» ἡ ὁποία, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἐξαποστέλλει εἰς τοὺς πιστοὺς της τὰς πλέον ἐφθηνὰς ἀλλὰ καὶ τὰς πλέον ἐλεεινὰς ταινίας.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὅμως εἰς τὴν Κέρκυραν ὑπάρχει καὶ ἄλλος ὑπὸ ἐνκόγνιτο ἐργαζόμενος κινηματογράφος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εἰργάσθη κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον παραμένει ἀκόμη ἀστεγος καὶ συνεπῶς ἄνευ ἐργασίας.

Κατόπιν τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς καταστάσεως εἶνε ν' ἀπορῇ κανεὶς πῶς ἐνῷ εἰς τὴν Χίον ὅπου τὸ ἐκεῖ κινηματοθέατρον ἐργάζεται τόσον συστηματικῶς, εὑρέθη ἑταιρία ἐκμεταλλεύσεως νὰ ἱδρύσῃ κινηματογράφον, ἐνῷ εἰς τὴν Κέρκυραν ὅπου τὰ χάλια τοῦ κινηματογράφου δὲν λέγονται, δὲν εὑρίσκεται μία ἄλλη ἑταιρία διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὸ κουρέλιασμα αὐτὸ τῆς ἐβδόμης Τέχνης...

Σπ Καζάζης

Γ. Γ. Εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι διελύθη ὁριστικῶς ἡ ΠΕΚ, ὅτι τὸ ταμεῖον της διηρπάγη κτλ. κτλ. Τί λέγουν ἐπὶ τῶν διαδόσεων τούτων οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τελευταῖον αὐτῆς Διοικητ. Συμβούλιον;

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΙ Η ΟΧΙ ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΚΙΝΗΜ. ΑΣΤΕΡΟΣ,,

ΔΙΑ ΤΗΝ "MADAME-SANS-GÊNE,, ;

Εἰς ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα θὰ κρίνῃ ἡ Δικαιοσύνη δὲν εἴχαμε σκοπὸν νὰ ἐπανέλθωμεν. Ἐν τούτοις εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ μὴ ἀφήσωμεν ἀπαρατήρητα τὰ σχετικῶς γραφέντα εἰς τὸ ξένον τύπον.

Οὕτω εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς γνωστῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος «Film-Kurier» (8 Jahrgang-Nr. 295) ἐδιάβασα ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα ἐξ Ἀθηνῶν» τὰ τοῦ ἐπεισοδίου μεταξὺ τοῦ «Κ. Ἀστέρος» καὶ τῆς «Fanamet» ἐξ ἀφορμῆς τῆς...περιφήμου,.. «Madame Sans Gêne».

Μέσα σὲ δέκα στίχους περιγράφει ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ἄνευ οὐδεμιᾶς κριτικῆς καὶ ἀκριβέστατα τὰ τοῦ συμβάντος αὐτοῦ. Χωρὶς νὰ προτιθέμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν πράγματα γνωστὰ εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ «Κ. Ἀστέρος», θὰ παραθέσωμεν ἁπλῶς καὶ ἡμεῖς κάτι ποῦ δείχνει κατὰ κόσον τὸ κοινὸν ηὐχαριστήθη μὲ τὸν ἄσσον αὐτὸν τῆς Φάναμετ ἢ ὄχι.

Ἰδοὺ λοιπὸν τί συνεχίζει ἡ ἄνω σοβαρὰ ἐφημερίς :

«Στὸ «Ἀττικὸν» προβάλλεται τὸ φίλμ «Πρίγκηψ καὶ κοκότα» μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ φίλμ τῆς U. F. A. «Φωτιὰ» ὅπερ προβάλλεται εἰς τὸ «Οὖρα Πάλας.»

Ἂν καὶ τόσοι ἠπατήθησαν ἀπὸ τὰς κρίσεις τοῦ γαλλικοῦ τύπου (ὅστις εἶχε τὸν λόγον του νὰ κρίνῃ ἔτσι) ἢ ἐκ τοῦ τόσον γνωστοῦ ὀνόματος τῆς πρωταγωνιστρίας του ἢ τέλος ἀπὸ τὴν τεραστία ρεκλάμαν καὶ ἐπλήρωσαν τὸ ηὐξημένον εἰσιτήριον, ἐν τούτοις εἰς τὴν πρεμιέραν δὲν ἐπωλήθησαν οὔτε τὰ μισὰ εἰσιτήρια ἐκ τῶν 2000 θέσεων τοῦ «Κεντρικοῦ» καὶ παρ' ὅλον τὸ διακεκομένον τῶν παραστάσεων (ἕνα ἀπὸ τὰ περίεργα τῶν Ἀθηνῶν τὸ θέατρον τῶν τῶν ξένων θεάσεων, Συναυλιῶν, Κινηματογράφου κλπ.) μέλις καὶ μετὰ βίας καὶ διὰ τοὺς τύπους ἐκράτησεν δύο ἑβδομάδας.

Ταυτοχρόνως τὸ «Ἀττικὸν» καὶ τὸ «Οὖρα Πάλας» χωρὶς νὰ προβάλλουν ἄσσους ἦσαν ὑπερπλήρη. Ἰδοὺ πῶς κρίνει τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν».

Ἡ κρίσις λοιπὸν τοῦ «Κ. Ἀστέρος» ἦτο μερολληπτικὴ ἢ κρίσις ὅλων μας ;

Ro—Ma

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ κινηματογραφικὴ κίνησις κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑβδομάδας ὑπῆρξε ζωηροτάτη καὶ λόγῳ τῶν ἐορτῶν καὶ λόγῳ τῆς προβολῆς ὡραίων ἔργων εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς κινηματογράφους.

Τὸ προβληθὲν εἰς τὸ «Πάνθεον» ἔργον «Ὁ Πρίγκηψ Ζιλάχ», τὸ εἰς τὸ «Ἀττικὸν» «Ὁ ἐκφυλισμὸς» ἢ «Γεννηθήτω Φῶς», τὸ τόσον διδακτικὸν αὐτὸ ἔργον καθὼς καὶ τὸ «Γυναῖκα ἀλλὰ γκαρσὸν» τὸ προβληθὲν ἐπίσης εἰς τὸ «Ἀττικόν», τὸ «Riposte» τὸ προβληθὲν εἰς τὸ «Σαλὸν Ἰντεὰλ» καὶ τὸ «Μία νέα Νυμπαρδὺ» μὲ τὴν Μαρία Κόρντα, τὸ ὁποῖον προεβλήθη ἐπὶ δεκαπενθήμερον εἰς τὸ «Οὖφα Πάλας» ὅλα αὐτὰ ἄφησαν τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θὰ σημειώσῃ ἐξαιρετικὴν ζωηρότητα κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον εἶνε τὸ γεγονὸς τῆς προβολῆς κατὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁμοιοδικῶς ἔργων μεγάλης ἀξίας.

Ἐπὶ παραδείγματι ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κινηματογράφους «Ἀττικὸν» καὶ «Μοντιτάλ» θὰ προβληθῇ ὁ κολοσσὸς τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς «Μιχαὴλ Στρογγώφ» ἐκ τοῦ θαυμασίου μυθιστορήματος τοῦ Ἰουλίου Βέρν. Συγκεκριμμένος περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὰς ἐπιτυχίας του εἰς τὴν Εὐρώπην, περιοριζόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸν θρίαμβον ποῦ ἐσημείωσε εἰς τὴν Κων)πολιν σημειῶσαν εἰσπράξεις 27 χιλιάδων τουρκικῶν λιρῶν.

Εἰς τὰ κινηματοθέατρα «Σαλὸν Ἰντεὰλ» καὶ «Οὖφα Πάλας» θὰ προβληθῇ ὁ γερμανικὸς κολοσσὸς «Φάουστ» παραγωγῆς U.F.A. μὲ τοὺς Γερμανοὺς καλλιτέχνας Γιάννιγκς ὡς Μεφιστοφελῆν καὶ τὸν Γκόστα Ἔκμαν ὡς Φάουστ καθὼς καὶ τὴν Καμίλλη Χόρν ὡς Μαργαρίταν. Περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ κρίνει καὶ Γάλλων καὶ Γερμανῶν εἰδικῶν, ἐδημοσιεύσαμεν εἰς προηγούμενα τεύχη, θὰ ἀσχοληθῇ δὲ ἰδιαιτέρως καὶ ὁ ἡμέτερος συνεργάτης.

Εἰς τὸ «Πάνθεον» ἐπίσης θὰ προβληθῇ μία νεωτάτη παραγωγὴ τῆς «Universal» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐροῦστρ τὴ γυναῖκα σας» ἢ «Τσόρλεστον» μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν χαριτωμένην Βιργινίαν Βάλλυ. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἀναπαρίσταται ὅλη ἡ σημερινὴ ζωὴ τῆς ἀνωτάτης ἀριστοκρατίας μὲ τοὺς τελευταίους χοροὺς καὶ τὰ κεμπαρὲ τὰ ὁποῖα θὰ κάνουν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν.

Εἰς τὰ «Ὀλυμπια» ἀνηγγέλθη ἀπὸ τῆς παρ. Πέμπτης ἡ προβολὴ τοῦ Θρυλλικοῦ «Ποτέμκιν» τῆς μεγάλης ρωσσικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπηγορεύθη ἡ προβολή της ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἴσως κατόπιν τῶν γραφέντων ὑπὸ τῆς «Ἑστίας» εἰς τὸ φῦλλον τῆς 5ης τρέχ. μηνός.

Πληροφορούμεν ὅμως τὴν ἀγαπητὴν συνάδελφον ὅτι ἡ προβολὴ τοῦ «Ποτέμκιν» ὄχι μόνον δὲν ἀπηγορεύθη εἰς τὴν Γερμανίαν κτὶ τὴν Ἀμερικήν, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ ἀπὸ μηνῶν νὰ προβάλλεται μὲ ἐπιτυχίαν ἀφάνταστον. Καλὸν θὰ ἦτο δὲ ὁ ἀρθρογράφος τῆς συναδέλφου προκειμένου νὰ γράψῃ κάτι κατόπιν ἐντολῆς, νὰ φροντίζῃ νὰ συγκεντρώνῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Εἰς τὸ «Σπλέντιτ» θὰ προβληθῇ «Ἡ ζήλεια» ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ἔργα τῆς γερμανικῆς παραγωγῆς εἰς τὸ ὁποῖον πρωταγωνιστοῦν δύο μεγάλοι ἀστέρες, ἡ Λύα ντὲ Πούττυ καὶ ὁ Βέρνερ Κράους.

Λίτκε

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. «Διονύσια».—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ μαῦρο πουλὶ» μὲ τὸν Λὸν Τσάνεϊ καὶ «Κικὴ» μὲ τὴν Νόρμα Τάλμαιντζ εἰς δέκα πράξεις.

Κινημ. «Παλάς».—Προεβλήθησαν «Ἡ νέα Ἀφροδίτη» καὶ «Γκρίφιτς».

Κινημ. «Λευκοῦ Πύργου».—Προβάλλεται εἰς ἐποχὰς τὸ ἔργον «Βεντίκτα» τοῦ Λουΐ Φεγιάντ. Προσεχῶς «Ὁ Χρυσοθήρας».

Κινημ «Ἀλάμπρα».—Προεβλήθησαν «Αἱ τρεῖς μάσκες» καὶ μὲ θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν «Οἱ Νιμπελοῦγκεν».

Κινημ. «Ἀθήναιον».—Προεβλήθησαν «Ἡ μάχη τοῦ Σαντιάγο» καὶ «Ἕνας μόνον χρόνος ζωῆς» μὲ τὸν Μουρέο.

Κινημ «Πατέ»—Προεβλήθησαν τὰ ἔργα γαλλικῆς παραγωγῆς «Μπαροκὸ» καὶ «Νιτσέβο». Προσεχῶς «Σταυρὸς καὶ Μάουζερ».

Κινημ. «Μοδέρν», «Ρουζιγιὰλ» κ.λ «Ὀλύμπια».—Προβάλλουν διάφορα ἐπεισοδιακά.

Κινημ. «Κεντρικόν».—Προεβλήθη τὸ αὐτοτελὲς ἐξάπρακτον ἔργον «Τὸ στοιχειωμένο σπῆτι» μὲ τὸν Χοὺτ Τζίμπσον καὶ συνέχεια ἄλλων ἐπεισοδιακῶν.

Κινημ. «Ἀττικόν».—Προβάλλεται εἰς ἐποχὰς «Ἡ τραγῳδία ἔρωτος» μὲ τὸν Γιάνιγκς καὶ τὴν Μία Μάϋ.

Κινημ. «Φοῖνιξ» (Τούμπας).— Προεβλήθησαν «Τὰ δύο χαμίνια».

Ἀνταποκριτὴς

ΠΑΤΡΑΙ

Κινημ. Πάνθεον. Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν τῆς παρελ. ἑβδομάδος τὸ ἔργον «Πρίγκηψ καὶ κοκόττα» ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ κινηματογράφου αὐτοῦ ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν ὅπως τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς, δίδει παιδικὰς παραστάσεις μὲ ἔργα ἀποκλειστικῶς διὰ παιδιὰ καὶ νὰ χαρίζει οὕτω εἰς τοὺς μικροὺς δύο ὥρας πραγματικῆς χαρᾶς καὶ ἀπολαύσεως. Λὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τὸν διευθυντὴν τοῦ κινηματοθεάτρου κ. Π. Κουβέλην διὰ τὴν πραγματικὰ ὡραίαν του πρωτοβουλίαν. Μετὰ τὸ ἔργον «Πρίγκηψ καὶ κοκόττα» προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ γυναῖκα τοῦ Κεντιαύρου», «Τὸ δῶμα ἑνὸς τζόκεϋ», «Ἡ χορεύτρια μὲ τὰ χρυσᾶ πόδια» καὶ «Ἡ γυναῖκα τοῦ Φαραώ».

Κινημ. Ἰντεάλ. Προεβλήθησαν «Ὁ δαίμων τῶν θαλασσῶν», «Παλὴ φοῦχα» μὲ τὸν Κοῦγκον καὶ «Φωτιὰ». Προσεχῶς «Πάτ καὶ Πατασόν».

Κ. Ἀνδριόπουλος

ΛΑΜΙΑ

Κινημ. Πανελλήνιον. Προεβλήθησαν κατὰ τὴν παρελθ. ἑβδομάδα τὰ ἔργα «Ἡ Λίλιαν», «Τὸ Χόλλυγουντ» καὶ «Τὸ μυστικὸν τῆς ἀβύσσου».

Χ. Ἀμπλιανίτης

ΞΑΝΘΗ

Κινημ. Μέγας. Προεβλήθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, «Πῶς ἀγαποῦν καὶ μισοῦν αἱ γυναῖκες», «Τὸ τέρας μὲ τὰ πράσινα μάτια», καὶ «Τὰ ἴχνη τοῦ τρόμου».

Οἱ κ. κ. Κωνσταντινίδης καὶ Χατζηξάνθης συνεταιρισθέντες μᾶς ὑποσχέθησαν ἐκπλήξεις παρουσιάζοντες εἰς τὸ κοινὸν δύο μεγάλα κινηματοθέατρα μὲ ταινίας ἀξίας λόγου καὶ πλήρεις δοχήτρας. Ἡ τιμὴ εἰσόδου θὰ αὐξηθῇ ἀπὸ δρχ 6.50 εἰς δρχ 11 καὶ ἄτομον.

Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν διάφορα ἐπεισοδιακὰ ἔργα.

Σ. Καζαντζῆς

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. Ἰβαῖον Ἄντρον. Προεβλήθησαν «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονιᾶς τῶν Παρισίων», «Οἱ κοῦκλες τοῦ θεάτρου» καὶ «Ὁ ὑπ' ἀρ. 13» μὲ τὸν Νιτζ.

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθησαν «Οἱ τέσσαρες διάβολοι» «Ὁ θάνατος τοῦ Λεβφίνου» καὶ «Ὁ κόσμος καὶ ἡ γυναῖκες τοῦ».

Ε. Κουβαριτάκης

ΔΡΑΜΑ

Κινημ. Μέγας. Προεβλήθησαν «Τὸ δρᾶμα τοῦ στρατοδικαίου» εἰς δέκα πράξεις.

κείου», «Ἀροθέα Βερνόν» μὲ τὴν Πίκφορδ καὶ «Σαλαμπό». Προσεχῶς «Τὸ σπῆτι τοῦ μυστηρίου».

Νικ. Μαρκίδης

ΕΛΕΣΣΑ

Κινημ. Βέρμιον. Προεβλήθησαν ἡ συνέχεια τοῦ ἐπεισοδιακοῦ «Μυστήρια», τὸ ἐπεισοδιακὸν «Οἱ ἀδελφοὶ τῆς σιωπῆς» καὶ «Ὁ βασιλεὺς τοῦ ἱπποδρομίου».

Κινημ. Μέγα; Ἀλέξανδρος. Προεβλήθησαν «Ἡ πόλις ποὺ δὲν κοιμᾶται», «Γνωρίσατε τὴν γυναῖκα σας» καὶ «Οἱ ἄνδρες».

Γ. Ἐδεσσαῖος

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους μας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὑπῆρξε ζωηροτάτη λόγῳ τῶν ἑορτῶν.

Εἰς τὸν κινηματογράφον «Πάνθεον», προεβλήθη εἰς δύο ἐποχὰς τὸ ἀριστουργηματικὸν ἔργον τοῦ Ξαβιὲ ντὲ Μονπεὶν «Ἡ Ὀργανοπαίκτρια» σημειώσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ κοσμοσυρροήν. Ἐπίσης προεβλήθη ἡ συνέχεια τοῦ περιπετειώδους ἔργου «Τὸ Μυστικὸν ἑνὸς θησαυροῦ» καὶ «Ὁ ἀρχιεραγάτης» μὲ τὴν Ἠρσίλλα Πέρλ τὸ ὁποῖον ἤρεσε. Μίαν προσεχῶς ἐκπλήξει μὲ τὴν «Ὑπερτάτη θυσία», «Ζαζὰ», «Πριγκήπισσα Νάντια» κτλ.

Εἰς τὸν κινηματογράφον «Σαπφὼ» προεβλήθησαν, εἰς 4 ἐποχὰς τὸ οἰκογενειακὸν ἔργον τοῦ Ἰουλίου Μαρὸ «Ἡ ἀγορὰ κόρη» μὲ τὴν Λισέγκο καὶ τὸν Ρίμσκυ Τὸ ἀνωτέρω ἔργον ἐσημείωσεν σχεδὸν ἀποτυχίαν. Παρ' ὅλην τὴν καλὴν διαφήμησιν ποὺ ἔγινε, δὲν τὸ παρηκολούθησε τὸ κοινὸν τῆς Μυτιλήνης. Προεβλήθησαν καὶ τὸ τέλος τῶν ἐπεισοδιακῶν ἔργων «Ὁ τρομερὸς Κάουμπόϊ» καὶ «Τὰ ἴχνη τοῦ ἱέρακος». Ἔκαμε δὲ ἔναρξιν δύο περιπετειωδῶν ἔργων «Παντοῦ στὸν κίνδυνο» μὲ τὸν Σὰρλ Χούκισον καὶ «Ὁ Μυστηριώδης καβαλλάρης» μὲ τὸν Β. Νιεσμόντ. Μίαν προσεχῶς «Ὁ ἄσωτος υἱὸς» διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι.

Α. Σωφρανιάδης

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Κινημ. Ἀττικόν. Ἐπανέλαβε τὰς παραστάσεις του ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων μὲ τὸ ἔργον «Ἡ ἀγάπη τοῦ Σαλτιμπάγκου». Ἐπίσης προεβλήθησαν «Ἡ ζῶσα καρφίτσα» μὲ τὴν Μιλοβάνοφ καὶ «Ἡ κατάσκοπος. Προσεχῶς «Ὁ ματωμένος σῖτβος».

Κινημ. Θέατις (Καζαντζῆ Ἀμπέτη). Προεβλήθησαν ἐπεισόδια τοῦ ἔργου «Ὁ Μοῖστας γιέντιεκτιβ», Ἡ σοάτα τοῦ Κρόϊτσερ» «Ἐπιστήμων ἐμπορητής» «Γυναῖκα σὲ δημοπρασίαν μὲ τὸν Λαγιακάβα καὶ τὸ «Εἰς ἀναζήτησιν περιπετειῶν».

Γ. Χατζηελευθερίου

ΚΑΒΑΛΑ

Κινημ. Ὀλύμπια. Προεβλήθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἡ δευτέρα ἐποχὴ τοῦ ἔργου «Ἡ πυγοδέσποινα τοῦ Λιβάνου» τρεῖς κωμῳδίαι καὶ εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου Ἀναπήρων μὲ τὸ ἔργον «Σὰν ὄνειρο» μὲ τὴν Λοζέγκο.

Κινημ. «Ἄγλη». — Προεβλήθησαν «Τὸ ρόδον τῆς Νέας Ὑόρκης» μὲ τὴν Μούρσιὶ καὶ «Ἡ Μονμάρτρη».

Γ. Νετσόπουλος

ΤΥΡΝΑΒΟΣ

Κινημ. «Ἀτικόν». — Ἀργεῖ λόγῳ βλάβης τῆς μηχανῆς.

Κινημ. «Τούμπα». — Προεβλήθη τὸ ἔργον «Ὁ λυκὸς σουλτάνος» μὲ τὴν Κοῖν Γκρίφιθ.

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, ἐκ παραδρομῆς ἐδημοσιεύθη ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν ἀνωτέρω κινηματογράφων συνεβλήθησαν μετὰ τοῦ κινηματογράφου Νιοῦβ τῆς Λαρίσσης διὰ νὰ προβάλλουν τὰ αὐτὰ ἔργα, ἐνῶ συνεβλήθη μόνον ἡ διεύθυνσις τοῦ κιν. Τούμπας.

Ι. Κελοβός

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

Κινημ. Ἀπόλλων. Προεβλήθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Ὁ μοδέρος βασιλιᾶς» «Λαίδη Γκλὴν», «Ὁ ἀπηρορευμένος παράδεισος», «Ὑπεράνω τοῦ νόμου» «Ἡ δούκισσα τοῦ Μπούφαλο».

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθησαν «Ἡ γυναῖκα τῆς ταβέρνας», «Ἄννα Μπολένα» μὲ τὸν Γιάννινγκς, «Ἡ Μαγδαληνὴ» μὲ τὴν Λυσὺ Λιγκράν, καὶ «Τὸ σπῆτι τοῦ μυστηρίου».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

Κινημ. Δημ. Κήπου. Προεβλήθησαν «Ἡ νῆσος τοῦ ἔρωτος» καὶ «Ὁ δαίμων τῶν θαλασσῶν».

Ν. Νικολαΐδης

ΣΕΡΡΑΙ

Κινημ. Ὀρφέως. Προεβλήθη «Τὸ ἱερὸν μῖσος»

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθη τὸ ἔργον «Λουκρητία Βοργία».

Κινημ. Πατέ. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἔρως κυνέζον» καὶ «Ἡ δύναμις τοῦ πειρασμοῦ».

Γ. Χαλκίδης

ΣΑΜΟΣ

Κινημ. «Ἡρῶον». — Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Οἱ μπόεμ» καὶ «Ἡ δεσποινὶς δακτυλογράφος» μὲ τὴν Νόρμα Σήρερ.

Κινημ. «Ἀτικόν». Προεβλήθησαν «Ὁ μασαρίτης Ματίας Πασκάλ», ἡ κωμῳδία «Ὁ θρόνος» καὶ «Ἔνοχος ἢ ἀθῶος».

Ἱππ. Σπανός

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Κινημ. «Πάνθεον». — Προεβλήθησαν «Ἡ Κοντέσσα Μαρίσσαν, «Ἡ κόμησσα Ὀρλώφ», καὶ «Τὰ χρονικὰ τοῦ Γκρίσζουζ». Προσεχῶς «Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν», «Χαμένος κόσμος», «Κουρσάρος» κλπ.

Τὰ συγχαρητήριά μας πρὸς τοὺς κ. κ. Κολοκούρην καὶ Γεώργαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐκλεκτοτέρων ἔργων τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς.

Παπαθανασόπουλος

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Κινημ. «Ἠλέκτρα». — Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ τέχνη τοῦ γάμου», «Ἕνα σημάδι στὴν πόρτα», «Ἡ κοκότα» καὶ «Τὸ σπῆτι τοῦ ψεύδους».

Οἱ κ. κ. Παπαλουκᾶς καὶ Σιαμάτης εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων διὰ τὰς εὐγενικὰς των προσπαθείας καὶ ἀξίζουν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως μας.

Δ. Παπαδόπουλος

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΚΟΝΡΑΔ ΦΑΪΝΤ

Πρὸ μηνῶν εἴχομεν δημοσιεύσει εἰς τὸν «Κινημ. Ἀστέρα» ἕνα ἀνέκδοτον τοῦ Κόνραδ Φαΐντ ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικήν του ζωήν.

Ὡς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας ὁ γερμανὸς καλλιτέχνης ἀδηγεῖτο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἕνα πάθημά του κατὰ τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας του «Δὲν πρέπει νὰ σιωπῶμεν», ἥτις δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν προβληθεῖσαν εἰς τὸ «Ἄττικον» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἑκοῦλος».

Δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ σκηνὴ καθ' ἣν ὁ Παῦλος γέρων πλέον καὶ κατάκοπος πίπτει εἰς ἕνα σημεῖον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὸν σηκώνουν παραστυχόντες διαβάται, ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὁυδικοῦ, ὅπλαδὴ καθ' ἣν ὥραν οἱ ὁιλεύσπλαχνοι διαβάται τῆς ὁδοῦ Λειψίας ὅπου ἐκτυλίσσετο ἡ σκηνή, μὴ ἀντιληφθέντες περὶ τίνος ἐπρόκειτο ἔσπευσαν νὰ προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν ὑποτιθέμενον ἐπαίτην Κόνραδ Φαΐντ ἐνῶ, τὸ «βοηθητικὸν προσωπικὸν» ἔφερε τὸ ὁρφεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ καλλιτέχνης ἐναπετέθη.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΜΕΝΗ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον πανηγυρικὸν τεῦχος τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος» καὶ κάτωθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Μπιδώ εἰς τὸ ἐξώφυλλον ἐδημοσιεύθη ὅτι, τὸ ἔργον «Βενζίκτα» εἶνε τοῦ συγγραφέως Λουΐ Φέϊντερ ἐνῶ εἶνε πραγματικῶς τοῦ ἀποθανόντος πρὸ δύο ἐτῶν Λουΐ Φεγιαντ.

ABONNEMENTS

Grèce

Un An	Dr.	150.—
Six Mois	»	80.—
Trois Mois	»	40.—

Étranger

Un An	Lstg.	1.—
Six Mois	»	0.10 —
Amérique	Doll.	5.—

Le numéro Dr. 3.50

KINIMATOGRAPHICOS ASTIR

Revue Cinématographique Franco-Hellénique

Paraissant tous les Dimanches

Directeur Général: HER. ŒCONOMOS

Bureaux: 7 Rue Sophocles (Passage Pappou)

ATHÈNES - GRÈCE

PRIX DES ANNONCES

La page	(Dr. 400.— (Lstg. 1.—
Pour la couverture	(Dr. 500.— (Lstg. 1.5 —
La ligne	Dr. . . 5

4ème Année No 2

LA SEMAINE CINÉMATOGRAPHIQUE A ATHÈNES

Le mouvement cinématographique, au cours des deux dernières semaines, a été très vif, tant en raison des fêtes qu'en raison de la projection de beaux films dans tous les cinémas en général.

«Le Prince Zilach» projeté au **Panthéon ;** «Que la lumière soit», ce film tellement instructif projeté à l'**Attikon;** comme aussi la «Femme à la Garçonne» (également projeté à l' **Attikon**), la «Riposte» au **Salon Idéal;** «Une nouvelle Dubarry» avec Marie Corda projeté pendant quinze jours de suite à l' **Ufa Palace** ont laissé la meilleure impression.

Mais ce qui fera sensation au cours de la saison de cette année, c'est le fait de la projection la semaine prochaine, de films collectifs de gran de valeur. Ainsi, à partir de demain lundi, les deux cinémas **Attikon** et **Mondial** projetteront le chef-d'œuvre de la production française «Michel Strogoff» tiré du roman homonyme de Jules Verne. Sans nous étendre aux succès remportés par ce film en Europe, nous nous bornerons à signaler le triomphe qu'il a obtenu à Constantinople où les recettes ont atteint 27.000 livres turques.

Le **Salon Idéal** et l'**Ufa Palace** projetteront le film allemand «Faust», production U.F.A. avec les artistes allemands Jannings dans le rôle de Méphistophélès et Gosta Eckmann dans celui de Faust, et avec Camille Horn dans le rôle de Marguerite Notre collaborateur spécial s'occupera tout particulièrement de cette œuvre, qui a été si favorablement commentée par la critique française et allemande.

Le **Panthéon** projettera aussi un des derniers films de l'Universal, intitulé «Attention à votre femme» ou «Charleston» avec comme protagoniste, Virginie Wally. Dans ce film défile toute la vie moderne de la haute aristocratie avec les dernières danses et les cabarets qui feront sensation.

L'**Olympia** a annoncé depuis jeudi dernier le grand film russe «Potemkine» dont la projection a été cependant interdite par le ministère de l'intérieur, peut être à la suite de l'entrefilet publié par l'«Hestia» dans son numéro du 5 courant. Nous informons cependant notre honorable confrère que non seulement ce film n'a pas été interdit en Allemagne et aux Etats-Unis, mais sa projection continue avec un succès considérable. Et il serait bon qu'avant d'écrire quelque chose le rédacteur de notre confrère se donnât la peine de recueillir des renseignements précis.

Lietke

NOTRE CRITIQUE

LA VEUVE JOYEUSE

Production «Métro Goldwyn-Mayer»

(Projeté à l'«Oufa Palace»)

La «Veuve Joyeuse», l' œuvre cinématographiée par le metteur en scène autrichien Eric von Stroheim sur la base—c'est du moins ce que nous affirme le programme—de la fameuse opérette de Franz Lehar, a été projetée la semaine dernière dans notre ville aussi. Pour être sincères nous devons avouer que ce film n'a qu'un rapport très lointain avec l'opérette de même nom que l'on parvient avec beaucoup de peine à reconnaître. Seuls les deux derniers actes (à noter que le film en a dix) se rapportent, et encore de très loin, au sujet de l'opérette. De même le dénouement est entièrement différent et nous voyons ainsi la «Veuve Joyeuse», qui s'appelle Alice dans le film au lieu de rissia comme nous la connaissons dans l'opérette—devenir reine de Monteblanco, Etat imaginaire qui a remplacé l'Etat également fictif de Marsovie.

Il est incontestable que le public qui va voir au cinéma la «Veuve Joyeuse» y va avec l'intention de voir l'opérette qu'il connaît. Et précisément parce qu'ils n'ont pas trouvé ce qu'ils s'attendaient à voir, la plupart des spectateurs sont partis déçus, peu importe si à tort ou à raison.

La mise en scène est excellente, mais non exempte de défauts, en particulier dans les dé-

tails, Et on sait que c'est par les détails précisément qu'on reconnaît le bon metteur en scène Par exemple, la scène de la vue générale de Monteblanco n'est guère réussie et on distingue très nettement les décors de papier. De même, au bal qui est donné à la légation de Monteblanco en l honneur de l'héritier Mirko, on voit sur le trône la couronne du Monténégro avec l'aigle à deux têtes et, au dessous, en caractères grecs, le symbole de la couronne grecque : «L'amour de mon peuple fait ma force». Quant à la neige qui tombe dans la scène où le prince Mirko quitte à l'aube la maison du plaisir, elle est extrêmement malheureuse.

Nous nous contentons de signaler ces défauts bien qu'il en existe beaucoup d'autres encore. L'éclairage, exagérément fort, fait que la photographie est floue. En outre, on abuse des «flous artistiques».

Parmi les acteurs, John Gilbert seul se détache des autres. Son jeu est irréprochable et promet beaucoup pour l'avenir.

Par contre, Mae Murray soigne très peu son jeu. Dans certaines scènes elle est bien, mais dans d'autres elle est à peine tolérable.

Dans le rôle du prince Mirko, Roy d'Arcy exagère trop son jeu. Pour ce qui est de la scène en couleurs du mariage, qu'il nous suffise de dire que les couleurs par trop criardes détruisent toute la dernière partie du film.

SANS FAMILLE

Production
«Grandes Productions cinématographiques»
(Projeté au «Splendid»)

Le roman si connu d'Hector Malo, qui nous a charmé et émus dans notre enfance, a été adapté par Keroul et Monka au cinéma. Le film qu'ils ont créé suit assez fidèlement le roman et nous y retrouvons les principales aventures du petit Remy et du maëstro Vitali avec sa troupe origiuale.

Parmi les acteurs Denise Lorys est une assez sympathique Madame Melligan, victime de son beau-frère dont le rôle est tenu par Imerson. Henri Boudiu tient très bien le rôle du maëstro Vitali. Lesly Low incarne avec beaucoup de sincérité le petit Remy.

D'une façon générale «Sans Famille» est un film simple et émouvant de ceux qui parlent directement à l'âme populaire et l'émeuvent toujours.

LA CLEF DE VOUTE

Production «Mappemonde Film»
(Projeté à l'Idéal)

Bien qu'ayant certaines qualités, telles que mise en scène soignée, photographie irréprochable interprétation par les acteurs plutôt satisfaisante, ce film de Roger Léon n'est pas sans défauts. Cela est dû tout d'abord au découpage puis à la banalité du sujet, ainsi qu'aux sous-titres qui sont rédigés sur un ton exagérément moraliste. La reproduction du «Bal des Quatorze Arts» est digne d'éloges. Dans le rôle principal Jina Palerm laisse un peu à désirer, surtout dans les scènes dramatiques. Georges Collin est aussi médiocre. Par contre Jules Clary et Maxoudian tiennent fort bien les rôles secondaires.

THREE WEEK'S

Production «Goldwyn-Mayer»
(Projeté au «Mondial»)

C'est un hymne à l'amour supérieur aux lois et aux coutumes sociales, à l'amour qui ne cède même pas devant la mort. Un poème d'amour romantique, voilà ce qu'est ce film créé par Alan Cosland sur la base du roman «Trois Semaines» d'Elynor Gleen. Le film, dont le scénario est faible sur plus d'un point gagne par son caractère dramatique et par ses décors assez artistiques. Déduction faite de certaines imperfections techniques, on ne peut que louer le metteur en scène pour les décors riches et artistiques au milieu desquels la lumière joue avec art.

Dans le rôle principal Helen Prinkle emploie tous ses charmes naturels et elle est une belle, charmante et grâcieuse reine constituant avec Conrad Nagel un couple sympathique.

LE FILS DU ROI

Production «Paramount»
(Projeté au «Kosmikon»)

Cette satire contre l'institution royale ne manque pas d'originalité. Le commencement surtout est remarquable. Dans le rôle du prince héritier moderne, Raymond Griffith joue avec beaucoup d'humour et de brio et parvient, sans grimaces et gestes exagérés, à provoquer le rire. C'est un très fin comique qui comptera indubitablement dans un très proche avenir parmi les meilleurs de son genre. Mary Bryan est sa grâcieuse compagne pour laquelle il n'hésite pas à transformer son royaume en république.

LE CLOWN

Production «Chadwick Pictures Corp...»
(Projeté au «Splendid»)

Le comique si populaire Larry Semon, connu du public sous le pseudonyme de Zigoto, a abandonné les comédies en deux actes et ne se présente plus que dans les grands films. Sans rien avoir d'original ou d'exceptionnel, le «Clown» est une comédie légère, sans prétentions que l'on suit avec intérêt. Zigoto trouve une nouvelle occasion d'employer ses dons d'acrobate. Nous distinguons à ses côtés un noir qui est certainement son digne partenaire.

Ἡ "ΦΑΝΑΜΕΤ,, ἐπέτυχε!!!!

Τί ; ; ; ;

Κατέρριψε Ρεκὸρ εἰσπράξεων εἰς τὰ μεγαλείτερα Θέατρα μὲ τὴν

" ΚΙΚΗ ,,

Εἰς τὴν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ἐθριάμβευσε κυριολεκτικῶς μὲ τὴν

MADAME SANS GENE (ΚΥΡΙΑΝ ΔΕΝ ΜΕ ΜΕΛΛΕΙ)

Κατήγαγε ἐξαιρετικὸν θρίαμβον καὶ ρεκὸρ ἐπιτυχίας εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΔΙΟΝΥΣΙΑ,, τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὴν

ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ (τοῦ Λέχαρ)

Ἡ "ΦΑΝΑΜΕΤ,, διαθέτει πρὸς ἀπόδειξιν τὰ κάτωθι ἔργα της :

Ο ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΣ μὲ τὸν ΧΑΡΟΛΔ ΛΟΥΥΑ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ μὲ τὸν ΧΑΡΟΛΔ ΛΟΥΥΑ
ΚΙΚΗ μὲ τὴν ΝΟΡΜΑ ΝΤΑΛΜΑΤΖ

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ μὲ τοὺς ΟΥΓΛΙΑΜ ΚΟΛΛΙΕΡ ΖΟΥΝΙΟΡ, ΕΡΝΕΣΤΟΝ ΤΟΡΛΝΣ, ΓΚΡΕΤΑ ΝΙΝΣΕΝ

ΟΙ ΜΠΟΕΜ » »
ΟΙ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ μὲ τὸν ΑΙΛΙΑΝ ΓΚΥΣ καὶ ΤΖΩΝ ΓΚΙΑΜΠΕΡΤ, ΜΙΛΤΟΝ ΣΥΛΣ
ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ (τοῦ Λέχαρ) μὲ τὴν ΜΑΙΗ ΜΟΥΡΑΙΗ καὶ ΤΖΩΝ ΓΚΙΑΜΠΕΡΤ

MADAME SANS GENE (ΚΥΡΙΑ ΔΕΝ ΜΕ ΜΕΛΛΕΙ) . . . μὲ τὴν ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ

Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ – Λ. Β. ΓΚΡΙΦΙΤ, ΚΑΡΟΛ. ΝΤΕΜΠΣΤΕΡ, ΤΣΑΙΗΜΣ ΚΙΡΚΓΟΥΝΤ, Β. Γ. ΦΙΑΝΤΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ μὲ τοὺς ΤΖΩΝ ΓΚΙΑΜΠΕΡΤ καὶ ΡΕΝΕ ΑΝΤΟΡΕ

BEN-HUR Ἡ μεγαλειτέρα ταινία μὲ ρεκὸρ εἰσπράξεων ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Κινηματογράφου Μὲ τοὺς ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΡΟ καὶ ΜΑΙΗ ΜΟΥΡΑΙΗ

Διεύθυνσις : ΤΑΙΝΙΑΙ "ΦΑΝΑΜΕΤ,,
28 – ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ – 28
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΝΕΩΤΑΤΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ὡμολογήθη παρὰ πάντων ὅτι ἡ ρωσσικὴ παραγωγὴ ταινιῶν κρατεῖ σήμερον τὰ σκῆπτρα τῆς παγκοσμίου κινηματογραφίας.

2 ἔργα τὰ ὁποῖα παρουσιάσαμεν ἤδη ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν σειρὰν τῶν ρωσσικῶν ταινιῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κινηματοθέατρον «**ΟΛΥΜΠΙΑ**» :

ΤΟ "ΓΑΜΟΣ ΑΡΚΤΟΥ,, ΚΑΙ ΤΟ "ΣΤΑΥΡΟΣ,, ΚΑΙ ΜΑΟΥΖΕΡ,,

ἄφθαστα ἀμφότερα εἰς σκηνοθεσίαν, ἐκτέλεσιν καὶ δύναμιν ἠθοποιΐας, ἐσημείωσαν

2 ρεκὸρ πρωτοφανοῦς κοσμοσυρροῆς εἰς ἑλληνικὸν κινηματοθέατρον.

Μίαν προσεχῶς θὰ ἐμφανίσωμεν :

Τὸ **3**ον ρωσσικὸν ἔργον

"ΑΙΛΙΤΑ,, Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

ἡ προβολὴ τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς θὰ ἀποτελέσῃ γεγονὸς εἰς τὰ κινηματογραφικὰ χρονικά μας. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι : ἡ κατασκευὴ τῆς ταινίας ἐστοίχισε **ΔΕΚΑΔΑΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ** συμπράττουν οἱ **ΑΡΙΣΤΟΙ** σκηνοθέται, ἠθοποιοί, ἀρχιτέκτονες, ζωγράφοι κλπ. καὶ ὅτι ἐν τῇ συλλήψει τοῦ μεγαλειώδους τούτου ἔργου, οὗτινος ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὁμωνύμου μυθιστορήματος τοῦ Α. Ν. Τολστόϊ, καὶ ἐν τῇ καταπλησσούσῃ τὸν θεατὴν ἐκτελέσει του, ἐκυριάρχησεν ἡ ἰδέα τῆς ἐμφανίσεως τῆς δυνάμεως τῆς ρωσσικῆς κινηματογραφικῆς τέχνης.

Προσεχῶς ἐπίσης θὰ ἐμφανίσωμεν :

Τὸ **4**ον ἔργον τῆς μεγάλης ρωσσικῆς σειρᾶς

"ΠΟΤΕΜΚΙΝ,,

διὰ τὸ ὁποῖον ἠσχολήθη ἐπὶ μακρὸν ὁλόκληρος ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπροτάθη διὰ τὸ βραβεῖον **ΝΟΜΠΕΛ**.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ
ΔΙ' ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΝ
ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΙΡΙΣ-ΦΙΛΜ

ΣΕΡΡΑΟΣ & ΠΑΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 6

IRIS FILMS
SERAC & PAPANDELIDES
ATHENES